

ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้าง
ทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัท
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50
THE EFFECT OF PROFITABILITY RATIO AND LEVERAGE RATIO ON
STOCK PRICE AND MARKET VALUE OF THE LISTED COMPANY : SET 50

วริยา สุวภิญโญภาส
VARIYA SUWAPINYOPAS

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE EFFECT OF PROFITABILITY RATIO AND LEVERAGE RATIO ON
STOCK PRICE AND MARKET VALUE OF THE LISTED COMPANY : SET 50

VARIYA SUWAPINYOPAS

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50
THE EFFECT OF PROFITABILITY RATIO AND LEVERAGE RATIO ON STOCK PRICE AND MARKET VALUE OF THE LISTED COMPANY : SET 50

นักศึกษา

วริยา สุวภิญโญภาส รหัสประจำตัว 65501866

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัต)

.....กรรมการ

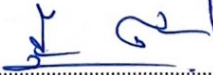
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50
คำสำคัญ	อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร / อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน / ราคาหลักทรัพย์ / มูลค่าทางการตลาด
นักศึกษา	วริยา สุวภิญโญภาส รหัสประจำตัว 65501866
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 และ 2) ศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิจากกลุ่มตัวอย่างคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 เก็บข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2561 ถึง พ.ศ.2565 รวมระยะเวลา 5 ปี จำนวน 43 บริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารวมทั้งสิ้น 215 ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ แต่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด โดยที่ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และอัตรากำไรขั้นต้นมีผลกระทบเชิงลบต่ออัตราเงินปันผลตอบแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 2) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมทั้งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีผลกระทบเชิงลบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราเงินปันผลตอบแทนนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

TITLE	THE EFFECT OF PROFITABILITY RATIO AND LEVERAGE RATIO ON STOCK PRICE AND MARKET VALUE OF THE LISTED COMPANY : SET 50
KEYWORD	PROFITABILITY RATIOS, LEVERAGE RATIOS, STOCK PRICE, MARKET VALUE
STUDENT	VARIYA SUWAPINYOPAS 65501866
ADVISOR	ASIST.PROF. DARANEE UACHANACHIT DR.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTING
FACULTY	ACCOUNTING SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2022

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the effect of profitability ratios on securities prices and market capitalization of listed companies in the SET 50 group, and 2) to study the effects of financial structure ratios. Effects on stock prices and market value of companies listed on the Stock Exchange of Thailand, SET 50 group, it is quantitative research. Study data from secondary sources from the sample group, namely Companies listed on the Stock Exchange of Thailand, SET 50 group, collected data between 2018 and 2022, totaling 5 years, totaling 43 companies. The data used in the study were 215 data by analyzing data with descriptive statistics to describe the generalization of the data correlation coefficient analysis and multiple regression analysis in hypothesis testing.

The results of the research revealed that 1) Profitability ratio has no effect on the stock price. However, it affects the market value, where the return on equity has a positive effect on the market price to book value ratio at a significant level of 0.01. The return on assets has a positive effect on the market price to book value ratio. and the gross profit margin had a negative effect on the dividend yield at a significant level of 0.05. 2) Financial structure ratios that affected the stock price is the debt to total assets ratio at a significant level of 0.05 and the financial structure ratio that affects the market value is that the debt to equity ratio has a negative effect on the market price to book value ratio. and had a positive impact on the dividend yield at the level of 0.01 and 0.05 respectively.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางและข้อคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เป็นประโยชน์กับการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ทำให้วิจัยออกมาได้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ ที่ได้ให้ความรู้และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย รวมไปถึงคณาจารย์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความรู้ และข้อเสนอแนะ ตลอดจนเจ้าของผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสารวิชาการทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาได้นำมาศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเพื่อนๆ ร่วมหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิตที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ คอยให้กำลังใจกันและกันเสมอ ช่วยกันคิดและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จเป็นที่เรียบร้อย

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมารดา และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจในยามเหนื่อย ยามท้อ ในการเรียน จนการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอบคุณผู้มีพระคุณทุกท่านของผู้วิจัย ที่ได้ให้ความรู้และหลักวิชาการต่างๆ จนสามารถที่จะดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

วริยา สุวภิญโญภาส

สิงหาคม 2566

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่	หน้า
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.7 นิยามคำศัพท์.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน.....	13
2.3 แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน.....	15
2.4 แนวคิดการวิเคราะห์งบการเงิน.....	27
2.5 ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน.....	31
2.6 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล.....	32
2.7 ทฤษฎีประสิทธิภาพตลาด.....	35
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	ระเบียบวิธีวิจัย	
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
	3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
	3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
	3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา.....	58
	4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	60
	4.3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ.....	63
5	สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	86
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	92
	5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	94
	5.4 ข้อเสนอแนะ.....	95
	บรรณานุกรม.....	97
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	
	ที่ทำการศึกษา.....	105
	ประวัติผู้วิจัย.....	107

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางสรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	43
2	จำนวนบริษัทตามรายชื่ออุตสาหกรรม.....	51
3	การแสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม.....	59
4	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis).....	61
5	การแสดงค่าความเป็นเส้นตรงรวมอย่างมากจากค่า Tolerance และ VIF.....	63
6	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับราคา หลักทรัพย์ (Prices) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	65
7	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่า ทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	67
8	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่า ทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	70
9	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่า ทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลต่อแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	72
10	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50	75
11	การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่า ทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่า ทางการตลาด วัดค่า จากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	78
13 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่า ทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50.....	80
14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย.....	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีส่วนสำคัญในการเป็นแหล่งระดมทุน และเป็นศูนย์กลางการระดมทุนขององค์กรธุรกิจและภาครัฐ รวมถึงเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ การจดทะเบียนหลักทรัพย์ การพัฒนาระบบต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุน เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสะดวกในการใช้บริการ ดังนั้นการมีความรู้และความเข้าใจ และศึกษาวิธีการลงทุนในตลาดทุน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนในตลาดทุน ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการจัดทำกลุ่มดัชนีเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของตลาดทุนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ลงทุนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ หรือการใช้เปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุน (Performance Benchmark) เป็นต้น โดยดัชนีราคา SET50 Index เป็นดัชนีราคาหุ้นเพื่อใช้แสดงถึงระดับและความเคลื่อนไหว ของราคาหุ้นสามัญจำนวน 50 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง (Market Capitalization) มีสภาพคล่องสูงและมีการซื้อขายอย่างสม่ำเสมอ และมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2565) เป็นที่นิยมของนักลงทุน เนื่องจากเป็นกลุ่มธุรกิจแนวหน้าของประเทศไทย

ในทุกประเภทของการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการต่างมีความต้องการและคาดหวังถึงกำไรหรือผลตอบแทนที่ได้จากการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจเกิดความมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การบริหารจัดการเงินทุน เพื่อให้ธุรกิจนั้น ๆ สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้โดยปราศจากความเสี่ยงต่างๆ และเกิดสภาพคล่อง ดังนั้นความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ประกอบการ รวมถึงส่วนของงบประมาณในที่ใช้ในการลงทุน ขนาดของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ ผลตอบแทนหรือกำไรและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารจัดการด้านเงินทุนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ภัทราวดี สิงห์สุพรรณ (2562) ในการจัดการและการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนถือเป็นการตัดสินใจด้านการเงินที่สำคัญที่ทุกบริษัทต้องเผชิญ เนื่องจากเป็นการจัดหาเงินทุนเพื่อนำมาดำเนินงานในธุรกิจ รวมถึงความต้องการของบริษัทที่จะมีต้นทุนของเงินทุนต่ำที่สุด ซึ่งโดยทั่วไปโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจะพิจารณาจากแหล่งที่มา 2

แหล่งคือการกู้ยืมเงินซึ่งจะทำให้บริษัทเกิดหนี้สิน และจากการใช้เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น (Abor, 2007) และผู้ประกอบการควรคำนึงถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการจัดโครงสร้างทางการเงินและโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมกับธุรกิจ และควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงให้เหมาะสมกับโครงสร้างธุรกิจ

ผู้ลงทุนจึงต้องศึกษา วิเคราะห์ และติดตามข้อมูลของหลักทรัพย์ที่บริษัทเสนอขายให้รอบคอบ ก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน จะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการประเมินความสามารถของบริษัทในด้านต่างๆ เช่น ความสามารถด้านการตลาด การวิจัยและพัฒนา และรูปแบบการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงตัวเลขจากงบการเงิน โดยปกติแล้วงบการเงินที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนใหญ่ ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงิน แสดงถึง สินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง และงบกำไรขาดทุน แสดงข้อมูลผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การวิเคราะห์งบการเงินส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ถึงแง่มุมของความสามารถในการทำกำไร หรือความเสี่ยงของบริษัท เป็นการประเมินความสามารถในการทำกำไรให้ผู้ลงทุนทราบถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีต และช่วยคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ขณะที่ความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของบริษัทรวมถึงความสามารถในการดำเนินงานต่อได้ในอนาคต ซึ่งปกติจะใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน สุกฤตา โพรธิประสาท (2550)

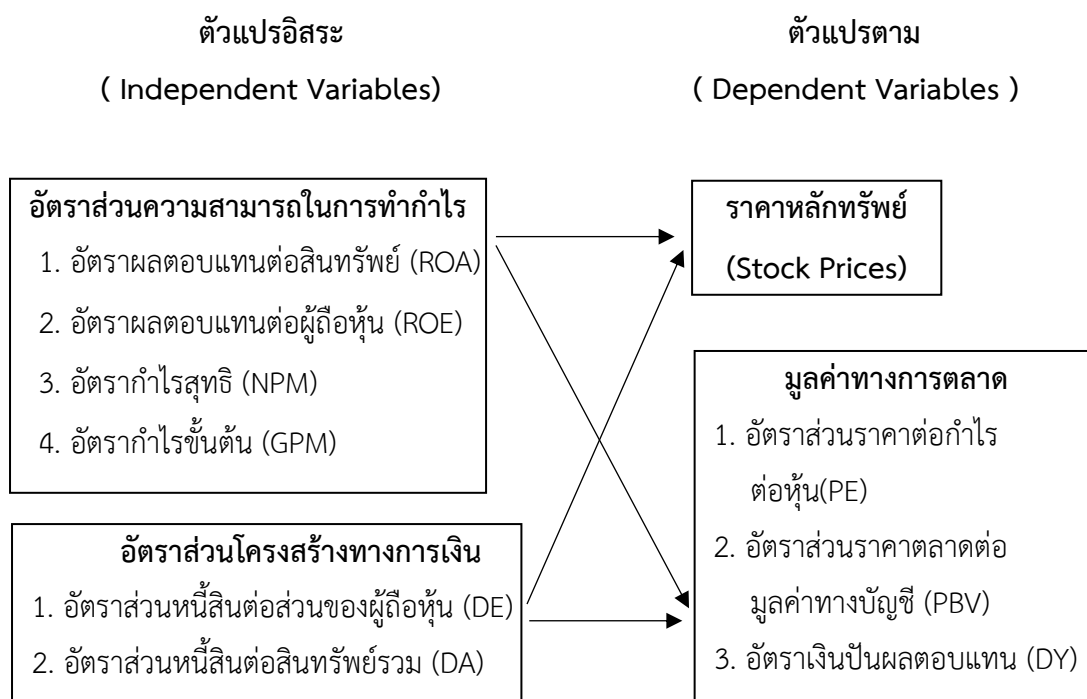
ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยที่ได้จะก่อให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อ นักลงทุน ผู้บริหาร ผู้ประกอบการ ในการพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการบริหารกิจการหรือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาในหัวข้อผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษา และได้มีต้นแบบหลักของกรอบแนวคิดงานวิจัยมาจากผลงานวิจัยของผู้วิจัย ชิดชนก ภูมิดิษฐ์ (2564) ชญาดา จวงสังข์ (2563) ณัฐวดี โพธิ์พฤกษ์ (2563) ภาวิณี เดชศิริ และ ณกมล จันทร์สม. (2564) รัชมี ศรีลาวงศ์ (2561) ขวัญนภา เคิกศิริ (2561) ธาราวัน เพชรเจริญ (2554) สุภาวรรณ สุจารี. (2565) อภิญญา มาศ ชมภู (2563)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ตั้งสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 1 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 2 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 3 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจาก อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 4 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 4.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 8.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่ม SET50 รวมทั้งสิ้น 50 บริษัท ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินตามที่ปรากฏบนเว็บไซต์เผยแพร่ของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลจากฐานระบบ SETSMART ตั้งแต่ปี 2561 – 2565 รวมเป็นระยะเวลา 5 ปี ซึ่งไม่รวมบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน

1.ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้ทำการศึกษา ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด โดยตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ที่ส่งผลกระทบต่อ ตัวแปรตาม ได้แก่ ราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ได้แก่ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี อัตราเงินปันผลตอบแทน

2.ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับปี พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2565 ระยะเวลา 5 ปี จำนวน 50 บริษัท มีทั้งสิ้น 250 ข้อมูล โดยในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย

1. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย
 - อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)
 - อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)

- อัตรากำไรสุทธิ (NPM)
 - อัตรากำไรขั้นต้น (GPM)
2. อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ประกอบด้วย
- อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)
 - อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA)

ตัวแปรตาม ประกอบไปด้วย

1. ราคาหลักทรัพย์
2. มูลค่าทางการตลาด ประกอบด้วย
 - อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE)
 - อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV)
 - อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. ทำให้ผู้สนใจศึกษาได้ทราบถึงผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด
2. ผู้ที่มีความสนใจสามารถนำผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดครั้งนี้ไปใช้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และเป็นแนวทางในการทำวิจัยในอนาคตเพิ่มเติม

ประโยชน์จากการนำผลวิจัยไปใช้

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะนักลงทุนที่ สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยนักลงทุนสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลประกอบตัดสินใจในการประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุนหรือพิจารณาในด้านอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นประโยชน์กับผู้บริหารกิจการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้บริหารสามารถเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชี อีกทั้งนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการบริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน รวมถึงโครงสร้างทางการเงินของบริษัท เพื่อกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารกิจการได้อย่างเหมาะสม

1.7 นิยามศัพท์

ความสามารถในการทำกำไร หมายถึง การเจริญเติบโตของกิจการที่จะสะท้อนให้เห็นถึง ความมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินการของกิจการนั้น ๆ โดยงานวิจัยนี้จะวิเคราะห์ ความสามารถในการทำกำไรโดยใช้ค่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรขั้นต้น

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ หมายถึง อัตราส่วนทางการเงิน ระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถของกิจการที่จะนำ สินทรัพย์ที่มีไปใช้ประโยชน์ ในดำเนินการของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อัตรา ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ยังมีค่าสูงยิ่งดี เพราะแสดงว่าบริษัทสามารถทำกำไรและสามารถสร้าง ผลตอบแทนให้ผู้ถือหุ้นจากสินทรัพย์ที่มีอยู่ในบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง อัตราส่วนที่ช่วยวัดประสิทธิภาพของบริษัทว่าสามารถสร้างผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนของผู้ถือหุ้นได้มากน้อยเพียงใด

อัตรากำไรสุทธิ หมายถึง แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของ ธุรกิจเมื่อเปรียบเทียบกับ ยอดขาย สามารถใช้วัดความสามารถของบริษัทต่อการควบคุมต้นทุนและ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หากค่าที่คำนวณได้สูง แสดงว่าความสามารถของการดำเนินงานของ กิจการมีคุณภาพมากทำให้สามารถทำกำไรได้ดีแต่หากค่าที่คำนวณได้ต่ำ จะแสดงว่ากิจการอาจจะจะมี ปัญหาในการดำเนินงาน

อัตรากำไรขั้นต้น หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิภาพของธุรกิจ ว่ารายได้ที่เกิดขึ้นจากการขาย เมื่อหักต้นทุนในการผลิตแล้วเหลือเป็นกำไร เท่าไรแสดงให้เห็นถึงความสามารถ ในการทำกำไรขั้นพื้นฐาน บ่งบอกถึงความสามารถในการตั้งราคา ขายสินค้าของกิจการ หรือการบริหารเกี่ยวกับต้นทุนขายของกิจการ ว่ากิจการสามารถตั้งราคาขาย หรือลดต้นทุนขายของกิจการให้สามารถทำรายได้ได้มากขึ้นมากน้อยเพียงใด

โครงสร้างทางการเงิน หมายถึง แหล่งเงินทุนทั้งหมดที่ธุรกิจ จัดหามาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน อาจมาจากแหล่งภายในหรือภายนอกบริษัทซึ่งได้มาจากการก่อหนี้สินระยะยาวหรือจากการระดมเงินทุน จากการออกจำหน่ายหุ้นสามัญเพิ่ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินทุนมาใช้ในการดำเนินงานหรือขยาย กิจการ สามารถแบ่งเป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นและแหล่งเงินทุนระยะยาว ซึ่งแหล่งเงินทุน ระยะสั้นประกอบไปด้วย เจ้าหนี้การค้า เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เงินกู้ระยะสั้น ส่วนแหล่งเงินทุน ระยะยาวประกอบไปด้วย เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น หนี้สินระยะยาว หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้และกำไรสะสม ของธุรกิจ โครงสร้างเงินทุน

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง อัตราส่วนที่นำหนี้สินรวม หาดด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้จะแสดงโครงสร้างเงินทุนของกิจการว่าสินทรัพย์ของกิจการมาจากการกู้ยืม หรือมา

จากทุนของกิจการ ถ้าอัตราส่วนนี้สูงก็อาจมีความเสี่ยงสูงที่กิจการจะไม่สามารถชำระดอกเบี้ยได้ เนื่องจากการมีหนี้สินที่มากจะทำให้กิจการมีภาระผูกพันที่ต้องชำระดอกเบี้ย ไม่ว่าจะกิจการนั้นจะกำไรหรือขาดทุน ซึ่งแตกต่างจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่หากกิจการมีผลขาดทุนอาจจะพิจารณาไม่จ่ายเงินปันผลก็ได้

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม หมายถึง อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่แสดงการเปรียบเทียบว่า กิจการมีหนี้สินเป็นกี่เท่าของสินทรัพย์รวม ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีค่าต่ำ แสดงว่าเมื่อเทียบโครงสร้างหนี้ร่วมกับสินทรัพย์รวมของกิจการแล้วต่ำ จะส่งผลดีเนื่องจากทำให้กิจการจะมีภาระในการชำระหนี้สินคิ่่นน้อยและมีโอกาสที่จะกู้ยืมหรือหาทุนจากการก่อหนี้ในครั้งต่อไปได้มาก ในทางตรงข้ามถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีค่าสูง แสดงว่ากิจการมีเมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างหนี้สินร่วมกับสินทรัพย์รวมแล้วสูง จะส่งผลเสียเนื่องจากทำให้กิจการมีภาระที่ต้องจ่ายชำระหนี้สินคิ่่นมาก

ราคาหลักทรัพย์ หมายถึง ราคาของหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในที่นี้คือ หลักทรัพย์ กลุ่มดัชนี SET50

มูลค่าทางการตลาด หมายถึง มูลค่าตลาดที่วัดด้วยอัตราส่วนมูลค่าตลาด ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างราคาหุ้นในตลาด หลักทรัพย์ของบริษัท เปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของบริษัทในรูปแบบของกำไรสุทธิต่อหุ้น มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น และเงินปันผล ได้แก่ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และ อัตราเงินปันผลตอบแทน

อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของ หุ้นต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นที่บริษัททำได้ในรอบปีล่าสุด สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ทั้งหุ้นรายตัว และสภาพตลาดโดยรวม

อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคา ตลาดของหุ้นกับมูลค่าทางบัญชีของหุ้นสามัญต่อ 1 หุ้น ตามงบการเงินของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น ล่าสุด ซึ่งอัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นทราบว่า ราคาหุ้นในขณะนั้นมีมูลค่าสูงเป็นกี่เท่าของมูลค่าทางบัญชีต่อ หุ้น หากมีค่าสูง ก็แสดงว่าผู้ลงทุนทั่วไปในตลาดคาดหวังว่า บริษัทดังกล่าวมีศักยภาพที่จะเติบโต สูง ขณะเดียวกันก็แสดงถึงระดับความเสี่ยงที่สูงด้วย

อัตราเงินปันผลตอบแทน หมายถึง อัตราส่วนทางการเงินเปรียบเทียบเงินปัน ผลจ่ายต่อหุ้นสามัญเทียบกับราคาตลาดของหุ้นสามัญ เพื่อดูผลตอบแทนว่า หากลงทุนซื้อหุ้น ณ ราคา ปัจจุบัน จะมีโอกาสได้รับเงินปันผลตอบแทนคิดเป็นร้อยละเท่าใดของราคาหุ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสด มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด กับความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการรับชำระหนี้ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน
3. แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน
4. แนวคิดการวิเคราะห์งบการเงิน
5. ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน
6. ทฤษฎีประสิทธิภาพตลาด
7. ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยเป็นองค์กรกำกับดูแลตนเอง และดำเนินงานโดยไม่ได้ใช้งบประมาณแผ่นดิน มีเงินทุนเริ่มแรกในการก่อตั้งด้วยเงินกู้ยืมจำนวน 300,000 บาท จากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และมีรายได้ค่าธรรมเนียมจากบริษัทสมาชิกเริ่มแรกจำนวน 30 บริษัท รายละ 200,000 บาทต่อปี ทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีเงินทุนดำเนินการเบื้องต้นรวม 6.3 ล้านบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ถูกออกแบบให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล ที่มีการบริหารจัดการแบบองค์กรเอกชนดำเนินงานโดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปัน และมีการกำกับดูแลโดยกระทรวงการคลังภายใต้ “พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517” เพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์เพียงแห่งเดียวในประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อกระจายโภคทรัพย์หรือทุนให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการ และภาคธุรกิจสามารถระดมเงินทุนโดยง่าย ขณะเดียวกัน ก็มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลบริษัท

หลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิก เพื่อให้กระบวนการซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ ยุติธรรม และ โปร่งใส โดยการจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2505 ในรูปห้างหุ้นส่วน จำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพก็ ไม่ได้ได้รับความสนใจมากนัก มูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาทในปี พ.ศ.2511 และ 114 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาทในปี พ.ศ.2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาทในปี พ.ศ.2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาทในปี พ.ศ.2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงไม่เป็นที่ สนใจ โดยมูลค่าการ ซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้นและในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้อง ปิด กิจการลงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจาก ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ประกอบกับประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องตลาด หุ้น ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จ แต่แนวความคิดเกี่ยวกับ การจัดตั้ง ตลาด หลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้นได้รับ ความสนใจจาก ประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นแผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผน การจัดตั้งตลาดหุ้นดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรกโดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวก และมาตรการ สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการ ว่าจ้าง ศาสตราจารย์ซิดนีย์ เอ็ม 롭บิ้นส์ ศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัย โคโลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดหุ้นไทยในเวลาต่อมา ซึ่งในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุม ธุรกิจ การค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าว ส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแลการดำเนินงาน ของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การ ดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบ และยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่ง กลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุน ในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออม มาลงทุนในตลาดหุ้นได้ ในปี พ.ศ. 2518 ในการเปิดทำการซื้อขายอย่างเป็นทางการครั้งแรก รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการ ปรับแก้จนลงตัว และใน วันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ในชื่อ ภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่าง เป็นทางการครั้งแรก และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาท สำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

จากข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ข้างต้น สรุปได้ว่าตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญในการกำกับ ดูแลธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ และให้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์กับนักลงทุนทุกสถาบัน องค์กรเอกชน รัฐบาล เพื่อใช้เป็นหน่วยงานกลางในการศึกษา หาข้อมูล ไม่ว่าจะด้านการศึกษา ด้านการลงทุน ด้านการพัฒนาประเทศ รวมถึงเป็นผู้ดูแลให้การระดมเงินทุนในประเทศนั้น ดำเนินการให้อยู่ภายใต้ความถูกต้องและความยุติธรรม รวมไปถึงอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ต้องการระดมเงินทุน หรือร่วมเป็นเจ้าของกิจการกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และผู้วิจัยได้มีการเลือกกลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในงานวิจัยเล่มนี้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุน (Investment) หมายถึง การนำเอาทรัพย์สินที่มีอยู่ ซึ่งโดยทั่วไปจะหมายถึงเงินสดไปดำเนินการเพื่อให้ได้ผลตอบแทนกลับคืนมาในอนาคต โดยได้รับผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยง ตลอดระยะเวลาประมาณ 10 ปี แต่ไม่น้อยกว่า 3 ปี ซึ่งการลงทุนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ (ฐิติทรา ดิตยานันทกุล, 2559) คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภคในการซื้อขายสินค้าประเภทสินทรัพย์ถาวร (Durable Goods) ซึ่งการลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้มีความคาดหวังกำไรในรูปแบบของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนคาดหวังถึงความพึงพอใจจากการใช้สินทรัพย์นั้น ๆ
2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) เป็นการซื้อสินทรัพย์สำหรับการประกอบธุรกิจเพื่อสร้างรายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้รับจะเพียงพอในการชดเชยกับความเสี่ยงจากการลงทุน ซึ่งเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจ คือ กำไร โดยกำไรจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้ลงทุนให้นำเงินมาร่วมลงทุน
3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น หุ้นทุน (Stock) พันธบัตร และหุ้นกู้ (Bond) การลงทุนใน

ลักษณะนี้ถือเป็นการลงทุนในทางอ้อม โดยผู้ลงทุนจะนำเงินของตนเองไปซื้อหลักทรัพย์ที่ต้องการจะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของเงินปันผล หรือดอกเบี้ย ซึ่งแล้วแต่หลักทรัพย์ที่เลือกลงทุนว่าให้ผลตอบแทนประเภทใด นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจากการขายหลักทรัพย์ คือ กำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain & Capital Loss)

ชนินทร์ พิทยาวิวิท (2547) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนไว้ว่า การวิเคราะห์มูลฐาน (Fundamental Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน โดยวิเคราะห์เพื่อหาข้อมูลที่แท้จริงของหลักทรัพย์นั้น โดยทำการคิดย้อนกลับให้เป็นมูลค่าปัจจุบันหลังจากนั้นจึงนำมาเปรียบเทียบกับราคาที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบันของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ถ้ามูลค่าที่แท้จริงมีมูลค่าสูงกว่าราคาตลาดก็จะตัดสินใจซื้อ ในทางตรงกันข้ามถ้ามูลค่าที่แท้จริงมีมูลค่าต่ำกว่าราคาตลาดก็จะตัดสินใจขาย

อัญญา ชันธวิทย์ (2546) ได้ให้คำนิยามว่าเงินลงทุน (Investment Capital) หมายถึงทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดโดยบุคคลหรือนิติบุคคลลงทุนและครอบครองอยู่ บุคคลหรือนิติบุคคล ในที่นี้หมายความรวมถึง บุคคลทั่วไป บริษัท ห้างร้าน องค์กรมูลนิธิสถาบันต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรและภาครัฐบาล ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดโดยบุคคลหรือนิติบุคคลลงทุน และครอบครองอยู่ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินที่แท้จริงโดยมีตัวตนจับต้องได้เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องประดับ เพชร นิลจินดา ทองคำ และอื่น ๆ ทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินสด เงินฝาก บัตรเงินฝากหลักทรัพย์ ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้เงินลงทุนจึงมีความสำคัญและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของประเทศ ระดับการออม และการลงทุนของประเทศว่าสูงหรือต่ำเพียงใด ประเทศที่มีการลงทุนมากย่อมมีระดับความมั่งคั่งกว่าประเทศที่มีการลงทุนน้อยกว่าเงินลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่มี ความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของโลกลักษณะเฉพาะของเงินทุน (Characteristics of Capital) มี ลักษณะเฉพาะ 3 ประการด้วยกันคือ

1. เคลื่อนย้ายได้ (Mobile) โดยการถอนจากแหล่งลงทุนหนึ่งไปยังแหล่งลงทุนอื่น
2. ไวต่อสิ่งแวดล้อม (Sensitive) กล่าวคือเมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก็จะมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของนักลงทุน
3. เป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน (Scare) หมายถึง ประเทศต้องการเงินลงทุน ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนจำกัด เงินลงทุนจะโยกย้ายจากแหล่งลงทุนที่หนึ่งให้ผลตอบแทนต่ำกว่าหรือมีความเสี่ยงสูงกว่า ไปยังแหล่งลงทุนที่มีความมั่นคงและมีโอกาสในการทำกำไรมากกว่า หรือมีระดับความเสี่ยงต่ำกว่าเสมอ แหล่งลงทุนที่เป็นที่ชื่นชอบของนักลงทุน และเป็นแหล่งที่เงินลงทุนมักจะเคลื่อนย้ายไป ได้แก่ แหล่งลงทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ (Country Risk) เช่น ประเทศที่มี

แนวโน้มทางเศรษฐกิจดีมีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพทางการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ไม่ถูกทางการควบคุมจนเกินควร (Over-Regulated) จนขาดความยืดหยุ่น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนและสำคัญที่สุดคือ มีโอกาสในการทำกำไรจากการลงทุน และมีเครื่องมือเพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงได้ครบถ้วน

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การลงทุน หมายถึง การนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ทั้งในรูปแบบของอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์ เพื่อหวังให้ได้ผลตอบแทนคืนมาในอนาคต และแหล่งเงินทุนที่นักลงทุนชื่นชอบจะเป็นแหล่งเงินทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น มีแนวโน้มเศรษฐกิจที่ดี มีเสถียรภาพทางการเมือง มีโอกาสที่จะสามารถทำกำไรได้ และมีเครื่องมือที่ช่วยบริหารความเสี่ยงให้กับนักลงทุน เป็นต้น

2.3 แนวคิดการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการวิเคราะห์งบการเงิน ทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถมองเห็นภาพรวมของบริษัท เพราะในงบการเงินนั้นประกอบด้วยข้อมูลมากมายซึ่งยากต่อการตีความจึงได้มีการนำเครื่องมือ “การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน” มาช่วยในการวิเคราะห์ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินจะช่วยอธิบายถึงฐานะความมั่นคงทางการเงิน ผลการดำเนินงานของกิจการ โดยการนำตัวเลขจากงบการเงินที่เกี่ยวข้องกันมาหาอัตราส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการในอดีตและช่วยให้เข้าใจสุขภาพทางการเงินรวมถึงผลการดำเนินงานของกิจการได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้ที่ศึกษาสามารถประเมินฐานะทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจในเชิงเปรียบเทียบได้ง่ายโดยอาจนำมาเปรียบเทียบกับกิจการในอดีตหรือนำไปเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่ง ทั้งนี้ยังสามารถนำไปเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมก็ย่อมได้ในการเปรียบเทียบกับกิจการในอดีต จะทำให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกิจการในด้านของฐานะทางการเงิน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และเป็นสัญญาณเตือนล่วงหน้าของปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับกิจการ ในการเปรียบเทียบกับเป้าหมายทางธุรกิจ ทำให้ทราบว่าผลที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวังที่ผู้บริหารได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ หากไม่เป็นไปตามเป้าหมาย กิจการจะดำเนินการหาสาเหตุและหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป แต่ในการวิเคราะห์งบการเงินอาจจะต้องระมัดระวังในการใช้เพราะอาจจะมีกรรวมรายการที่ผิดปกติไว้ด้วย ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินเป็นการคำนวณจากตัวเลขในงบการเงินโดยตรง หากในงบการเงินมีการรวมรายการที่ผิดปกติไว้และหากไม่เจาะลึกลงในรายละเอียดก็อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ เช่น ในบางปีกิจการได้รับรายได้จากการขายที่ดินซึ่งไม่ใช่รายได้หลักของกิจการ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายได้ของปีอื่นอาจจะทำให้รายได้สูงผิดปกติ ดังนั้นหากจะนำมาวิเคราะห์ ควรหักรายได้ส่วนนี้ออกเสียก่อน หรือกรณีที่บริษัทอาจจะมี การตั้งสำรองต่าง ๆ ซึ่งอาจจะส่งผลให้กิจการมีอัตราการทำกำไรต่ำกว่าปีก่อน นอกจากนี้ ไม่ควร

เปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินข้ามอุตสาหกรรมที่มีลักษณะธุรกิจแตกต่างกันเพราะอาจจะทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้เช่นอุตสาหกรรมธนาคารมักจะมีโครงสร้างที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่นๆ แต่ถึงแม้จะเปรียบเทียบกับบริษัทคู่แข่งที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ก็ควรดูรายละเอียดอื่นๆ ประกอบด้วย เพราะแต่ละบริษัทก็มีรูปแบบในการประกอบธุรกิจไม่เหมือนกัน รวมถึงนโยบายทางบัญชีที่ต่างกันได้จึงควรเข้าใจลักษณะธุรกิจ (Business Model) ก่อนทำการเปรียบเทียบกัน (Mr.LikeStock, 2561)

งบการเงิน (Financial Statement) คือ รายงานทางการเงินที่แสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ วันสิ้นงวดบัญชี และบัญชีที่แสดงรายละเอียดทางการเงินในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา โดยมีแบบแผนเพื่อแสดงภาวะต่าง ๆ ของบริษัทหรือกิจการนั้น ๆ โดยงบการเงินประกอบด้วยงบแยกย่อยอีกหลายประเภทซึ่งจะแสดงถึงฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสด ของบริษัทนั้น ๆ ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี โดยงบการเงินจะประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่

1. งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of Financial Position) เป็นงบการเงินส่วนที่จะแสดงถึงฐานะทางการเงินของกิจการ ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ (ทรัพยากรที่กิจการเป็นเจ้าของ หรือสามารถควบคุมการใช้ประโยชน์) หนี้สิน (สิทธิเรียกร้องของบุคคลภายนอกต่อสินทรัพย์ของกิจการ) และส่วนของผู้ถือหุ้น (เงินทุนที่ได้รับจากเจ้าของและเงินทุนที่ได้รับจากผลการดำเนินงานของกิจการ) รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกันของรายการดังกล่าว

$$\text{สินทรัพย์} = \text{หนี้สิน} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}$$

2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Comprehensive Income) เป็นงบการเงินที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง เช่น งวด 3 เดือน 6 เดือน 1 ปีว่ากิจการมีกำไรหรือขาดทุนเท่าไร โดยงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด รวมถึงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งไม่ได้รับรู้เป็นกำไรขาดทุนสำหรับงวด อาทิเช่น การตั้งราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากราคายุติธรรม การประมาณการราคาหุ้นที่กิจการซื้อขายในราคายุติธรรม ณ ช่วงเวลาสิ้นงวด เป็นต้น

3. งบกระแสเงินสด (Cash Flow Statement) เป็น งบแสดงการเปลี่ยนแปลง การได้มา และใช้ไปของเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสด ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ซึ่งงบกระแสเงินสดจะแสดงให้เห็นถึงกระแสเงินสดไหลเข้า (Cash Inflows) และ กระแสเงินสดไหลออก (Cash Outflows) ของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด โดยแยกกิจการที่เกิดขึ้นออกเป็น ดังต่อไปนี้ การแสดงรายการในงบกระแสเงินสดจะนำกระแสเงินสดเข้าและกระแสเงินสดจ่ายมา แสดง ในส่วนของ กิจการดำเนินงานจึงเป็นกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้หรือหากำไร และกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่กิจกรรมลงทุนหรือกิจกรรมจัดหาเงิน ที่ประกอบด้วย เงินสดรับ (Cash Inflows) การแสดงรายการในงบกระแสเงินสด

สดจะนำกระแสเงินสด เข้า และกระแสเงินสดจ่ายมาแสดงในส่วนของกิจกรรมลงทุนจึงเป็นกิจกรรมที่เกิดจากการซื้อหรือขายสินทรัพย์ระยะยาว และเงินลงทุนที่ไม่รวมอยู่ในรายการเทียบเท่าเงินสด ที่ประกอบด้วยเงินสดรับ (Cash Inflows) การแสดงรายการในงบกระแสเงินสดจะนำกระแสเงินสด เข้า และกระแสเงินสดจ่ายมาแสดงในส่วนของกิจกรรมจัดหาเงินจึงเป็น กิจกรรมที่เกิดจากกิจกรรมที่มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนาด และองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ และส่วนกั๊ยืม ของกิจการ

4. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น (Statement of Changes Equity) เป็นงบการเงินที่แสดงรายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงในรายการที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ของเจ้าของ จากต้นงวดบัญชีไปถึงสิ้นงวดบัญชีโดยแยกแสดงแต่ละรายการตามประเภทของรายการ การแสดงรายการในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงินกำหนดไว้ว่า งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นจากการกระหนาบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันต้นงวดและวันสิ้นงวด โดยให้เปิดเผยการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมาจาก ดังต่อไปนี้ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552 ก) กำไรหรือขาดทุน แต่ละรายการของ กำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่น และ รายการกับผู้เป็นเจ้าของจากความสามารถในการเป็นเจ้าของ ซึ่งแสดง เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้ เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุมประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 20/2554 เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554) ได้กำหนดให้กิจการต้องนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงของผู้ถือหุ้นโดยนำเสนอรายการต่อไปนี้ เงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือหุ้นและจ่ายคืนให้แก่เจ้าของ รวมทั้งส่วนแบ่งกำไรกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับรอบระยะเวลาของการรายงาน ยอดคงเหลือ ณ วันต้นงวด ของกำไร (ขาดทุน) สะสม และรายการต่าง ๆ ในส่วนของผู้ถือหุ้น การเปลี่ยนแปลงรายการต่าง ๆ ระหว่างงวดและยอดคงเหลือของรายการนั้น ๆ ณ วันสิ้นงวด รายการซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องรับรู้โดยตรงไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น

5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน (Notes of Financial Statement) เป็นรายงานที่แสดงรายการรายละเอียดเพิ่มเติมจากงบการเงิน เช่น นโยบายการทำบัญชีและเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงอยู่ในงบการเงินนโยบายการทำบัญชี เป็นสิ่งที่ทำให้งบการเงินของแต่ละกิจการมีความแตกต่างกันดังนั้นผู้ใช้งบการเงินจะต้องอ่านก่อนว่ากิจการนั้น และประโยชน์ใช้ดูจำนวนลูกหนี้การค้า หลายคนคงมีคำถามว่าทำไมต้องดูเพราะว่ามีลูกหนี้การค้ามากก็แสดงว่ากิจการขายสินค้าและบริการได้ดี แต่ก็ไม่เสมอไปลูกหนี้การค้าหากมีมากจนผิดสังเกตอาจเกิดจากกิจการมีลูกหนี้การค้าที่ขาดสภาพคล่องทำให้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้เกิดผลเสียต่อกิจการ ดังนั้นผู้ใช้งบการเงินควรสังเกตตรงจุดนี้ให้ดีว่า ลูกหนี้การค้าเป็นอย่างไร ขายสินค้าอะไร มี

ความสามารถในการจ่ายหนี้หรือไม่ใช้ดูการตัดค่าเสื่อมราคา เพราะบางทีอาจมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการตัดค่าเสื่อมราคาทำให้กิจการมีกำไรโตขึ้นมากในรอบบัญชีนั้น ทำให้นักลงทุนเข้าใจผิดว่ากำไรที่ได้นั้นมาจากการดำเนินงาน เมื่อผู้ใช้งบการเงินเปรียบเทียบอัตราการทำกำไรกับกิจการคู่แข่งแล้วพบว่า กิจการสามารถทำอัตรากำไรได้มากกว่าหรือแตกต่างกันมาก ๆ อาจจะมีผลมาจากทั้งสอง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (Department of Industrial Promotion) ได้เผยแพร่บทความเทคนิคการวิเคราะห์งบการเงิน (Financial Analysis) ว่าการวิเคราะห์งบการเงินเป็นกระบวนการ ที่ค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลดำเนินงานของกิจการว่ามีผลการดำเนินงาน เป็นอย่างไร มีจุดดีจุดเสียที่รายการใดบ้าง และหาแนวทางการแก้ไขเพราะการวิเคราะห์จะช่วยให้ การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีเทคนิคในการวิเคราะห์ 4 แบบทำให้เราทราบถึงรายละเอียดของกิจการมากขึ้นนอกเหนือจากการอ่านงบการเงินเพียงอย่างเดียว โดยประกอบด้วย

เทคนิคที่ 1 การวิเคราะห์แบบแนวนอน (Horizontal Analysis) หรือบางครั้งก็เรียก Comparative analysis เป็นการวิเคราะห์แบบเปรียบเทียบปีต่อปี เดือนต่อเดือนนั่นเอง ประโยชน์ของการวิเคราะห์แบบแนวนอนคือ เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของรายการต่างๆ ในงบ โดยเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้านี้, เพื่อวิเคราะห์รายการต่างๆในงบว่ามีรายการใดเพิ่มขึ้นหรือลดลง ในจำนวนเงินและเปอร์เซ็นต์เท่าใด, เพื่อดูแนวโน้มแต่ละรายการในงบว่าดีขึ้นหรือแย่ลง เพื่อนำมาพยากรณ์ทางธุรกิจ

เทคนิคที่ 2 การวิเคราะห์แบบแนวตั้งหรือแนวตั้ง (Vertical analysis) มีอีกชื่อว่า Common - Size Analysis จะวิเคราะห์แบบแนวนอน โดยใช้งบปีใครก็ปีมันแล้วค่อยนำมา เปรียบเทียบปีต่อปี เช่น ต้นทุนการผลิตของปี 2560 เท่ากับร้อยละ 45 ของยอดขายปี 2560 และต้นทุนการผลิตปี 2558 เท่ากับร้อยละ 43 ของยอดขายปี 2561 เราก็พอสรุปได้ว่าต้นทุนผลิตปี 2561 ต่ำลงกว่าปี 60 เป็นร้อยละ 2 ต่อยอดขาย แล้วเราค่อยมาหาสาเหตุเพื่อนำมาต่อยอด ในการลดต้นทุนต่อไปได้ ในงบกำไรขาดทุนเราจะใช้ยอดขายเป็นตัวหารโดยหารรายการอื่น ๆ เป็นสัดส่วนต่อยอดขาย สำหรับงบดุลเราจะใช้สินทรัพย์เป็นตัวหาร ประโยชน์ของการวิเคราะห์ แนวตั้งคือ ใช้ในการเปรียบเทียบสัดส่วนต่อยอดขายหรือสัดส่วนต่อสินทรัพย์ของแต่ละรายการ ในงบกำไรขาดทุนหรืองบดุล การวิเคราะห์นี้ทำให้เราทราบว่ารายการใดมีสัดส่วนมากหรือน้อย แคไหน เช่น ค่าใช้จ่ายเงินเดือนเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของยอดขายเมื่อเรานำไปเทียบกับคู่แข่งอื่น ที่จ่ายเงินเดือนเป็นร้อยละ 10 ของยอดขายทำให้เราทราบว่าเรามีค่าใช้จ่ายรายการนี้สูงกว่าคู่แข่งอื่น มาก เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายได้ทันทั่วทั้งปี, เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของแต่ละปี และแต่ละรายการในงบได้

เทคนิคที่ 3 การวิเคราะห์แบบแนวโน้ม (Trend analysis) เป็นการวิเคราะห์คล้ายแบบแนวนอน แต่ไม่ได้เปรียบเทียบปีต่อปี จะเป็นปีแรกที่วิเคราะห์เป็นปีฐาน เช่น เราจะวิเคราะห์ 5 ปี โดยเริ่มจากปี 2558-2562 เราก็จะใช้ตัวเลขของปี 2558 เป็นปีฐานคือเป็นปีที่น่ามาลบและนำมา หาร

กับปีถัดไปนั่นเองเพื่อดูแนวโน้มว่าตั้งแต่ปี 2558 รายการใดมีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลง มักนิยมทำเป็นรูปแบบร้อยละมากกว่าตัวเลข แต่นักวิเคราะห์การเงินบางคนก็ทำทั้งสองรูปแบบคือ ตัวเงินและเปอร์เซ็นต์ ประโยชน์ของการวิเคราะห์แบบแนวโน้มคือ ใช้ดูแนวโน้มของกิจการ ว่ายอดขายดีขึ้นหรือแย่ลงจากปีฐาน และดูรายการอื่นๆที่สำคัญเช่นกำไรหรือสินทรัพย์เพิ่มขึ้น หรือไม่ เพื่อนำไปพยากรณ์หรือจัดทำประมาณการงบกำไรขาดทุนในอนาคตเพราะเราทราบถึง แนวโน้มของแต่ละรายการแล้ว

เทคนิคที่ 4 การวิเคราะห์แบบอัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายการในงบการเงินเดียวกันและนำผลไปเปรียบเทียบกับปีอื่น ๆ ด้วยรวมทั้งยังสามารถนำไปเปรียบเทียบกับอัตราส่วนทางการเงินของคู่แข่งหรือ บริษัทใหญ่ๆที่เราต้องการจะเปรียบเทียบก็ได้ การวิเคราะห์ในแบบอัตราส่วนนี้นักวิเคราะห์การเงิน เจ้าหน้าที่สินเชื่อ และนักลงทุนนิยมจัดทำเพื่อใช้ดูสถานะความแข็งแกร่งของกิจการนั้น ดูความสามารถของผู้บริหารว่าดำเนินธุรกิจดีหรือไม่และดูฐานะของกิจการว่ามันคงไหม บางคนเรียก การวิเคราะห์แบบนี้ว่าเป็นการตรวจสอบสุขภาพทางการเงินของกิจการ

ความสัมพันธ์ของรายงานการเงิน คือ หากจะทำงานกระแสเงินสด จะต้องได้ข้อมูลจาก งบดุล และงบกำไรขาดทุน ซึ่งข้อมูลจากงบดุลจะเป็นงบดุลเปรียบเทียบ เป็นการเปรียบเทียบงบดุล 2 งวดบัญชี ระหว่างงบดุลของงวดบัญชีก่อนและงบดุลของงวดบัญชีปัจจุบัน เพื่อใช้วิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น งบกำไรขาดทุน เป็นการนำข้อมูลจาก งบกำไรขาดทุนของงวดบัญชีปัจจุบัน เพื่อให้ทราบถึงเงินสดที่ได้รับมาและเงินสดที่ใช้ไป ในการดำเนินงาน ดังนั้น ทำรายงานการเงินมีความสำคัญและต้องระมัดระวัง เพราะถ้าทำผิดพลาดตั้งแต่ งบกำไรขาดทุน จะกระทบถึงบออื่น ๆ ตามไป ซึ่งกิจการจะได้ข้อมูลทางการเงินที่ไม่ถูกต้อง มีผลต่อการตัดสินใจและบริหารงานต่อไป

ประโยชน์ของงบการเงิน คือ แสดงผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา โดย ผู้ที่ใช้ประโยชน์จากงบการเงิน ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น นักลงทุนที่สนใจ องค์กรรัฐบาลที่เข้ามาตรวจสอบ ลูกจ้าง และลูกค้าที่ใช้พิจารณาความสามารถของคู่ค้า งบการเงินของแต่ละกิจการนั้นอาจมีการรายงานแตกต่างกันออกไปจะอยู่บนมาตรฐานบัญชีทั่วไปจะสามารถบ่งชี้ให้ทราบถึงโอกาส ในการลงทุน โดยดูจากข้อมูลภายในงบการเงินนั้นๆ การศึกษางบการเงินจะทำให้ทราบถึงที่มาของรายได้ และการใช้ไปของรายจ่ายต่างๆ ของบริษัทนั้นว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่นั้น ซึ่งจะทำให้ นักลงทุนประเมินความเสี่ยงในการลงทุนได้ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้นำข้อมูลงบการเงินดังกล่าวของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงินได้นำมาใช้ในการศึกษาถึงตัวแปรต้นและตัวแปรตามของงานวิจัยครั้งนี้

ประเภทของอัตราส่วนทางการเงิน แบ่งเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ เพื่อให้ผู้วิเคราะห์งบการเงิน สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งบการเงินแต่ละกลุ่ม ดังนี้ 1) วิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน 2) วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้3)วิเคราะห์ ความสามารถในการทำกำไร 4) วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และ 5) วิเคราะห์มูลค่าตลาด

1. อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ หรือบอกถึงความสามารถในการชำระหนี้สินของกิจการ หากกิจการมีอัตราส่วนสภาพคล่องที่ไม่ดีจะมีผลทำให้กิจการไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ ทำให้กิจการเสียความน่าเชื่อถือหรือเสียเครดิตทางการเงินไปนั่นเอง สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนสภาพสินทรัพย์ให้เป็นเงินสดเพื่อนำไปชำระหนี้สินระยะสั้น สินทรัพย์ใดที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายและรวดเร็วถือว่าสินทรัพย์นั้นมีสภาพคล่องสูง กิจการที่มีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายเป็นจำนวนมาก กิจการนั้นจะมีสภาพคล่องสูง อัตราส่วนสภาพคล่องจะประกอบไปด้วย

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนหรืออัตราส่วนสภาพคล่อง (Current Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการนำสินทรัพย์หมุนเวียนไปชำระหนี้ระยะสั้น อัตราส่วนนี้เป็นเครื่องวัดฐานะทางการเงินระยะสั้นของกิจการสินทรัพย์หมุนเวียน คือ เงินสด หรือ สินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายหรือภายในหนึ่งปี และ หนี้สินระยะสั้น คือ ภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายคืนภายในหนึ่งปี มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio or Acid Test Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องของกิจการอีกประเภทหนึ่งแสดงความสามารถที่กิจการจะนำสินทรัพย์หมุนเวียนที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว มาจ่ายชำระหนี้สินระยะสั้นได้ทันเวลาหรือไม่ เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่คำนวณจากสินทรัพย์หมุนเวียนที่ตัดสินค้าคงเหลือออกไป (เพราะสินค้าคงเหลือบางประเภทไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ภายในหนึ่งปี) กับหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งจะบอกถึงความสามารถของกิจการในการชำระหนี้สินระยะสั้น มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (เท่า)} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน-สินค้าคงเหลือ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.3 อัตราการส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ (Account Receivable Turnover) เป็นอัตราส่วนที่วัดประสิทธิภาพในการบริหารสินเชื่อ (Credit Management) ของกิจการ โดยการใช้ยอดขาย ก็เพราะการบันทึกยอดลูกหนี้การค้าเป็นการบันทึกด้วยมูลค่าการขายสินค้า และใช้ลูกหนี้การค้าเฉลี่ย

ก็เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เกิดจากฤดูกาล กล่าวคือแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายเชื่อ กับลูกหนี้เฉลี่ย มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้(รอบ)} = \frac{\text{ขายเชื่อ}}{\text{ลูกหนี้การค้าเฉลี่ย}}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ช่วงเวลาที่ทำการวิเคราะห์ ธุรกิจขายสินค้า เป็นเงินเชื่อและสามารถเรียกเก็บหนี้ได้กี่ครั้ง ถ้าอัตราส่วนการหมุนเวียนของลูกหนี้สูงยิ่งดี แสดงว่า ในช่วงที่วิเคราะห์ธุรกิจมีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ และเก็บหนี้จากลูกหนี้ได้เร็ว คือลูกหนี้ของกิจการ มีความคล่องตัวสูง แสดงว่าในช่วงที่วิเคราะห์ธุรกิจมีการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ และเก็บหนี้จากลูกหนี้ ได้เร็ว คือ ลูกหนี้ของกิจการนั้นมีความคล่องตัวสูง ซึ่งหากค่าที่คำนวณได้นั้น มีค่าสูงแสดงให้เห็นถึง ความสามารถในการบริหารลูกหนี้ให้แปลงสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว

1.4 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period) เป็นอัตราส่วนที่ แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาในการเรียกเก็บเงินว่ามีระยะเวลายาวนานแค่ไหน ผู้วิเคราะห์สามารถนำมา เปรียบเทียบกับเงื่อนไขการชำระเงิน (Term of sale) ของธุรกิจ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงความสามารถใน การเรียกเก็บเงินว่ามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเรียกเก็บหนี้หรือไม่

$$\text{ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้(วัน)} = \frac{365}{\text{อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้}}$$

ผลลัพธ์จากการคำนวณอัตราส่วนนี้ยิ่งต่ำยิ่งดี แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ว่า สั้นหรือยาว เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของลูกหนี้ ประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ และนโยบายในการ ให้สินเชื่อทางธุรกิจ หากกิจการมีระยะเวลาเก็บลูกหนี้เร็วก็อาจชดเชยอัตราส่วนทุนหมุนเวียนที่ต่ำได้ โดยที่การเก็บเงินเร็วจากลูกหนี้ที่ให้มีเงินสดไว้ใช้ชำระหนี้ได้เร็ว สำหรับฝ่ายบริหารนอกจากจะ วิเคราะห์ระยะเวลาการเก็บหนี้แล้ว ยังสามารถวิเคราะห์อายุลูกหนี้ได้ด้วยจากบัญชีรายตัวลูกหนี้

1.6 อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) คือ จำนวนครั้งที่กิจการ สามารถขายสินค้าคงเหลือ ออกไปได้ คำนวณโดยใช้ต้นทุนขายหารด้วยสินค้าคงเหลือเฉลี่ย โดยที่ สินค้าคงเหลือเฉลี่ยคือสินค้าคงเหลือต้นงวดบวกสินค้าคงเหลือปลายงวดหารด้วย 2 หากอัตรา หมุนเวียนของสินค้าคงเหลือสูงมากหมายความว่ากิจการสามารถขายสินค้าได้เร็ว แต่หากอัตราที่สูง เนื่องจากสินค้าคงเหลือน้อยเกินไปจนทำให้สินค้าไม่พอขายและต้องสูญเสียลูกค้าไปในที่สุด ดังนั้นจึง ต้องมี การบริหารสินค้าคงเหลือ ไม่ให้มากหรือน้อยเกินไป

$$\text{อัตรามูลงเวียนของสินค้ำคงเหลือ} = \frac{\text{ต้นทูนขาย}}{\text{สินค้ำคงเหลือเฉลี่ย หรือ (สินค้ำต้นงวด + \frac{\text{สินค้ำปลายงวด}}{2})}}$$

ผลลัทธิจากการค้ำนวนอัตรส่วนนี้หาคะยะเวลาในการจ้ำหน่ำย (ขาย) ยั้งขายได้เร็ว (ระยะเวลาสั้น) ยั้งดี

2. อัตรส่วนประสิทธิภำพในการใช้สินทรัพย์ (Efficiency Ratio) อัตรส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Ratios) เป็นอัตรส่วนที่ใช้วิเคราะห์วำกิจกรรมมีการ บริหารสินทรัพย์ หรือใช้สินทรัพย์ อย่างมีประสิทธิภำพมำกน้อยเพียงใดเป็นการเปรียบเทียบ ความสามารถในการทำมำหำได้ (Output) กับทรัพยากรที่ใช้ไป (Input) นั้นเองประกอบไปด้วย

2.1 อัตรการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) เป็นอัตรส่วนทำงการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างยอดขายกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตรส่วนที่แสดงให้เห้นถึงประสิทธิภำพของบริษัทในการนำสินทรัพย์รวมไปใช้ประโยชน์ได้ดีหรือไม่ มีสูตรค้ำนวนดังนี้

$$\text{อัตรการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (รอบ)} = \frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม(เฉลี่ย)}}$$

ผลลัทธิจากการค้ำนวนค้ำที่ได้ ควรมีค้ำสูง เพราะแสดงถึงมีประสิทธิภำพในการใช้สินทรัพย์ที่กิจกรรมีอยู่ได้ดี ใช้สินทรัพย์ได้อย่างคุ้มค้ำ หำกมีค้ำต่ำ แสดงวำกิจกรรมนั้นอำจใช้ทรัพยากรสินที่มีอยู่อย่างไม่เต็มประสิทธิภำพ หรือเป็นกิจกรรมที่จ้ำเป็นต้องลงทุนสูงเพื่อดำเนินกิจกรรม จะทำให้อำบวำความสามารถของกิจกรรมในการใช้สินทรัพย์นั้นๆ มีประสิทธิภำพเพียงใดหำกจ้ำนวนครั้งสูงดีแสดงให้เห้นถึงประสิทธิภำพในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด แต่หำกอัตรส่วนต่ำแสดงวำ มีสินทรัพย์มำกเกินไป

2.2 อัตรามูลงเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover) สินทรัพย์ถาวร คือสินทรัพย์จ้ำพวค้ำที่ดิน โรงงำน ตีค้อออฟฟิศ ซึ่งอัตรส่วนนี้บอกให้หนักลงทุนรู้วำ บริษัทใช้สินทรัพย์เหล่านี้ในการสร้ำงร่ำยได้ ได้คุ้มค้ำแค่ไหน

$$\text{อัตรการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร} = \frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ถาวร}}$$

3.อัตรส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) เป็นอัตรส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของกิจกรรม กิจกรรมที่มีกำไรสูงก็จจะแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้แก่เจ้ำหน้ และตอบแทนผู้ถือหุ้น เจ้ำหน้ระยะย่ำวจะค้ำนังถึง

ความสามารถในการชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย รวมถึง อัตราส่วนนี้ยังใช้วัดความสามารถในการบริหารงานของฝ่ายบริหารอีกด้วย

3.1 อัตรากำไรขั้นต้น (Gross Profit Margin) แสดงให้เห็นว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการบริหารด้านการขายสินค้า การจัดซื้อสินค้ามาเพื่อขายเป็นอย่างไร การจัดเตรียมวัตถุดิบเพื่อการผลิตมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด รวมถึงกิจการมีกำไรขั้นต้นเป็นจำนวนเท่าใดเมื่อเทียบกับรายได้จากการขายสุทธิ เป็นการชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการหำกำไรขั้นต้น ซึ่งเป็นกำไรก่อนหักค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ต้นทุนทางการเงินและภาษีเงินได้

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น (\%)} = \frac{\text{ขายสุทธิ}-\text{ต้นทุนขาย}}{\text{ขายสุทธิ} \times 100}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการกำไรขั้นต้นเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรขั้นต้น ยิ่งสูงยิ่งดี

3.2 อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin) เป็นอัตราส่วนที่ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการหำกำไรว่าเป็นกี่เปอร์เซ็นต์จากรายได้ จากการขายสุทธิโดยการเปรียบเทียบกำไรจากการดำเนินงานกับรายได้จากการขายสุทธิ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการหำกำไรหลังหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้ว

$$\text{อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (\%)} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ขายสุทธิ} \times 100}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีกำไรจากการดำเนินงานเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงาน ยิ่งสูงยิ่งดี

3.3 อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นผลกำไรสุทธิหลักจากหักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้วว่ามีจำนวน เท่าใด เมื่อเทียบกับยอดขายสุทธิ อัตราส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่ากิจการบริหารงานมีประสิทธิภาพ เพียงใดและกิจการสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้เพียงใด

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ขายสุทธิ}} \times 100$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีกำไรสุทธิเป็นร้อยละเท่าใดของยอดขาย อัตราส่วนนี้ยิ่งสูงยิ่งดี แสดงความสามารถในการทำกำไรสุทธิ

3.4 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset หรือ ROA) แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมที่กิจการมีอยู่ว่าก่อให้เกิดผลตอบแทนในรูปกำไรให้กับธุรกิจมากหรือน้อยอย่างไร บางครั้งเรียกอัตราส่วนนี้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน งานวิจัยนี้แทนค่าตัวแปร ROA โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น Rosikah (2016), Milosevic, A. (2017), อภิญญา มาศ ชมภ (2563), ณัฐวดี โพธิพฤกษ์ (2563) สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม} \times 100}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการมีความสามารถหรือมีประสิทธิภาพเพียงใดในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดกำไร หรืออาจเป็นที่สินทรัพย์ใช้ประโยชน์ได้น้อยเนื่องจากเสื่อมคุณภาพ ถ้าอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่ากิจการใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรสูง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่า การใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรน้อย

3.5 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity หรือ ROE) เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้ผู้ถือหุ้นทราบว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนมากน้อยเพียงใด งานวิจัยนี้แทนค่าตัวแปร ROE โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น อภิญญา มาศ ชมภ (2563), ณัฐวดี โพธิพฤกษ์ (2563), Rosikah (2016), Milosevic, A. (2017) สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (\%)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น} \times 100}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากิจการนำส่วนของผู้ถือหุ้นมาลงทุนแล้วก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด อัตราส่วนยิ่งสูงยิ่งดีแสดงถึงประสิทธิภาพในการหากำไร

จากการศึกษาทฤษฎี MM (1958) พบว่าความสามารถในการทำกำไรกับอัตราส่วนหนี้สินนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่มุมมองด้านภาษานั้น บริษัทที่มีกำไรมากย่อมมีแนวโน้มที่จะก่อหนี้ มากกว่าบริษัทที่มีกำไรน้อย เพราะบริษัทนั้นต้องการใช้ประโยชน์ทางด้านภาษี แต่ก็ยังมีงานวิจัย ที่พบว่าบริษัทที่มีกำไรสูงจะมีแหล่งเงินทุนภายในหรือกำไรสะสมมาก ดังนั้นก็ไม่จำเป็นต้องก่อหนี้ หรือกู้ยืมจากภายนอก สอดคล้องกับทฤษฎีการจัดลำดับขั้นของเงินทุน ที่กล่าวว่า หากบริษัทมีแหล่งเงินทุนภายในมากก็ไม่จำเป็นต้องหาแหล่งเงินทุนจากภายนอก โดยใช้จากกำไรสะสมของบริษัทได้ ในทางตรงกันข้ามหากบริษัทมีกำไรน้อยก็จะใช้แหล่งเงินทุนภายนอกโดยการก่อหนี้ เช่นงานวิจัยของ Rajan and Zingales (1995) และ Deesomsak et al. (2004) และงานวิจัยของ ขวัญนภา เต็กศิริ พบว่าอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม อุตสาหกรรมธุรกิจบริการ และมีงานวิจัยที่พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มี ความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ เช่น งานวิจัยของ รัชมี ศรีลาวงค์ (2561) เป็นต้น

4. อัตราส่วนวัดสภาพหนี้สิน (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการบริหารสัดส่วนของหนี้สินของกิจการ

4.1 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงสัดส่วนของหนี้สินรวมที่กิจการมีอยู่ ซึ่งใช้วัดว่าสินทรัพย์ของกิจการสนับสนุนเงินทุนจากเงินกู้ยืมจากภายนอกเป็นสัดส่วนเท่าใด นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่ากิจการมีการกู้ยืมเงินมาลงทุนเป็นอัตราร้อยละเท่าไรของสินทรัพย์รวม ฝ่ายเจ้าหนี้จะพอใจในอัตราส่วนที่ปานกลางจนถึงต่ำซึ่งแสดงว่ากิจการมีสินทรัพย์รวมมากกว่าหนี้สินรวม ฝ่ายเจ้าของกิจการ จะพอใจในอัตราส่วนที่สูงเนื่องจาก เจ้าของกิจการหลีกเลี่ยงการเพิ่มทุนของกิจการ เป็นการนำเงินของเจ้าหนี้มาลงทุนซึ่งมีต้นทุนต่ำ เป็นการลดความเสี่ยงในเงินลงทุนของเจ้าของกิจการ

4.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Debt to Equity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่แสดงโครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) ของกิจการว่ามีสัดส่วนเท่าใดของหนี้สินรวมเมื่อเทียบกับส่วนของทุนหรือส่วนของเจ้าของ เป็นการวัดว่ากิจการใช้เงินทุนจากภายนอก (การกู้ยืม) เมื่อเทียบกับทุนภายในของกิจการ มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (เท่า)} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่า กิจการมีความเสี่ยงในการใช้เงินทุนของกิจการซึ่งหนี้สินเป็นแหล่งเงินทุนที่กิจการมีภาระดอกเบี้ยจ่าย ไม่ว่าผลการดำเนินงานของกิจการจะเป็นอย่างไรซึ่งหากคำนวณได้ต่ำยิ่งดีหากคำนวณได้สูงแสดงว่ากิจการมีความเสี่ยงสูง

5. อัตราส่วนมูลค่าทางการตลาด (Market Value Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ของกิจการเทียบกับผลการดำเนินงานในรูปของกำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น รวมถึงวัดการจ่ายเงินปันผลต่อกำไรสุทธิ เป็นการวัดมูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ว่าน่าสนใจลงทุนหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์ว่านักลงทุนให้ความสนใจที่จะลงทุนซื้อหุ้นของกิจการหรือไม่ นักลงทุนจะพอใจลงทุนซื้อหุ้นในกิจการ ถ้าพบว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการ

ดำเนินงานดี สภาพคล่องดี มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ มีการบริหารโครงสร้างทางการเงินดี และมีความสามารถ ในการทำกำไร อันจะส่งผลให้ราคาตลาดของหุ้นของกิจการสูงขึ้น ทั้งนี้ การวิเคราะห์มูลค่าราคาตลาดของกิจการจึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะได้ทราบราคาซื้อขายหุ้นของกิจการว่าเป็นราคาที่เหมาะสมหรือไม่ (กนกวรรณ พงศ์ชัยประสิทธิ์, 2558)

5.1 อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นสามัญที่บริษัทนั้นทำได้ในรอบระยะเวลา 12 เดือน หรือในรอบ 1 ปีล่าสุด อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนยินดีจะลงทุนจ่ายเงินซื้อหุ้นนั้นเป็นกี่เท่าของทุก ๆ 1 บาท ของกำไรสุทธิของบริษัท โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น ศรีสุดา นามรักษา (2561), ศราวุธ สร้อยทอง (2562) สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ(เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่ากำไร 1 บาทต่อหุ้น ผู้ลงทุนจะต้องลงทุนเท่าใด หรือราคา ตลาดเป็นกี่เท่าของกำไรต่อหุ้น ถ้า P/E Ratio ยิ่งสูงยิ่งดีแสดงว่านักลงทุนยินดีลงทุน ซื้อหุ้นในราคา ตลาดสูงเมื่อเทียบกับกำไรต่อหุ้น สะท้อนว่านักลงทุนมีความเชื่อมั่นในความสามารถในการทำกำไรใน อนาคตของกิจการ

5.2 อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี (P/B) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อมูลค่าทางบัญชีของหุ้นสามัญ 1 หุ้นตามงบการเงินล่าสุดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้น โดยมีงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา เช่น ปทุมวดี พรอัสสระเสรี (2558), ศรีสุดา นามรักษา (2561), ศราวุธ สร้อยทอง (2562) สมการสำหรับวัดค่าตัวแปรคือ

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี(เท่า)} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น}}$$

ผลลัพธ์บอกให้ทราบว่านักลงทุนมองบริษัทว่าเป็นเช่นไร ถ้าบริษัทมีอัตราส่วนนี้ต่ำ แสดงว่านักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายน้อยกว่าสำหรับทุก ๆ บาทของมูลค่าตามบัญชีของบริษัท

5.3 อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการพิจารณานโยบายในการจ่ายเงินปันผล มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราการจ่ายเงินปันผล (เท่า)} = \frac{\text{เงินปันผล}}{\text{กำไรสุทธิ}}$$

ผลลัพธ์จะทำให้ทราบว่า กิจการมีนโยบายในการจ่ายเงินปันผลอย่างไรยิ่งสูง ยิ่งดีแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการดำเนินงานของกิจการที่สามารถทำกำไรได้สูง และจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการลงทุน หรือการซื้อหุ้นของกิจการ

5.1 อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (Earning Per Share) เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรโดยพิจารณาผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นสามัญจะได้รับ ถ้าอัตรากำไรต่อหุ้นสูง แสดงว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการทำกำไรดีสามารถให้ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นสามัญในราคาที่สูง กำไรสุทธิที่จะนำมาคำนวณคือ กำไรสุทธิหลังหักภาษี เงินได้นิติบุคคลหลังหักเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิจากกำไรสุทธิประจำปีก่อน เพื่อให้ได้จำนวนกำไรของผู้ถือหุ้นสามัญ ซึ่งการคำนวณกำไรต่อหุ้นบางครั้งผู้วิเคราะห์อาจใช้กำไรก่อนหักดอกเบี้ย และก่อนภาษีเงินได้เพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของฝ่ายบริหาร มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{กำไรต่อหุ้น(บาทต่อหุ้น)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญ}}$$

ผลลัพธ์ทำให้ทราบว่า การลงทุนในหุ้นสามัญ 1 หุ้น ผู้ถือหุ้นจะได้กำไรกี่บาท ถ้านำกำไรต่อหุ้นของบริษัทมาเปรียบเทียบกับกำไรต่อหุ้นของบริษัทในอดีต สามารถบอกถึงแนวโน้มการหากำไรสุทธิของบริษัทได้ว่า มีความสามารถหากำไรดีขึ้นหรือแย่ลง หรืออาจจะนำกำไรต่อหุ้นของบริษัทไปเปรียบเทียบกับ กิจการในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีขนาดเท่ากัน กล่าวได้ว่า กิจการใดมีความสามารถในการหากำไรดีขึ้นหรือลดลงอย่างไรโดยสังเกตการคำนวณค่ากำไรต่อหุ้น

โดยงานวิจัยในครั้งนี้นี้มีความสนใจในอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนวัดมูลค่าตลาดที่ประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดผลการดำเนินงานทั้ง 3 ด้านของกิจการในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และผู้ลงทุนมักใช้ในการพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

2.4 แนวคิดการวิเคราะห์ห้งบการเงิน

สำนักงานประมาณของรัฐบาล สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2561) ได้จัดทำรายงานวิชาการสำนักงานประมาณของรัฐบาล เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ห้งบการเงินองค์การมหาชน โดยได้ทำการศึกษาและรวบรวมแนวคิดที่สำคัญสำหรับการ วิเคราะห์ห้งบการเงินไว้ดังต่อไปนี้ ความหมายของการวิเคราะห์ห้งบการเงิน

รัตนาวงศ์ศรีศรีเดือน (2550, น. 7-1) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์งบการเงินว่า “การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง การใช้เครื่องมือต่างๆ มาประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร โดยพิจารณาข้อมูลจากงบการเงิน เพื่อทราบถึงฐานะ และความมั่นคงของกิจการ เพื่อประกอบการตัดสินใจแล้วจัดทำผลการวิเคราะห์ขึ้นใหม่ เรียกว่ารายงานการวิเคราะห์งบการเงิน”

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2550, น.320) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์งบการเงินว่า “การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง การประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ โดยจะเป็นการแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะ และการดำเนินงานของกิจการ กระบวนการวิเคราะห์งบการเงินประกอบด้วย การพิจารณารายการแต่ละรายการ และนำมาเปรียบเทียบความสำคัญของรายการต่าง ๆ ทางการเงิน การวิเคราะห์จะแสดงถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนของกิจการ ซึ่งจะช่วยในการวางแผน ควบคุมและตัดสินใจตลอดจนช่วยพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต”

เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์ (2554, น.74) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์งบการเงินว่า “การวิเคราะห์งบการเงินเป็นกระบวนการค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งจากงบการเงินของธุรกิจนั้น พร้อมทั้งนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานต่อไปในอนาคต”

จากความหมายข้างต้น การวิเคราะห์งบการเงิน หมายถึง การหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ และการนำข้อเท็จจริงที่ได้มาใช้ประกอบการตัดสินใจ หรือเสนอแนะแนวทางการตัดสินใจ โดยการนำข้อมูลจากงบการเงินมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นกระบวนการในการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรหรือธุรกิจ เพื่อนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจในการดำเนินงานต่อไปในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิเคราะห์งบการเงิน

1. เพื่อเป็นเครื่องมือกลั่นกรองเบื้องต้นสำหรับการตัดสินใจ โดยเฉพาะเรื่องการลงทุน
2. เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยพยากรณ์ฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานในอนาคต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบต่าง ๆ
3. เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริการงานของฝ่ายบริหาร ว่าเป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดหรือไม่อย่างไร
4. เพื่อให้ข้อมูลสถานการณ์ในปัจจุบัน และเป็นเครื่องมือในการประเมินกิจการในอนาคตได้

กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์งบการเงิน

1. ผู้ลงทุน หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของเงินทุนรวมทั้งที่ปรึกษาการลงทุน ผู้ลงทุนต้องการวิเคราะห์งบเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องการข้อมูลที่จะช่วยให้สามารถประเมินได้ว่าควรซื้อ ขาย หรือถือเงินลงทุนนั้นต่อไป รวมทั้งประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ลงทุน ผู้ลงทุนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1) ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ (owner or stockholder) ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ จะได้รับผลตอบแทนคือเงินปันผล และสิทธิพิเศษของผู้ถือหุ้น ในการวิเคราะห์งบการเงินจึงมุ่งเน้น ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนระยะยาวของกิจการ

2) ผู้ลงทุนเพื่อการเก็งกำไร (Speculator) เป็นการลงทุนที่ต้องการผลตอบแทนจากการซื้อขายเงินลงทุน เงินปันผลจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์จะเน้นที่หลักทรัพย์ลงทุนและปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์เช่นความสามารถในการทำกำไรอัตราเงินปันผลต่อหุ้นมูลค่าตามบัญชี ต่อหุ้น เป็นต้น

2. ลูกจ้าง หมายถึง พนักงานของกิจการ ลูกจ้างต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อให้ทราบความมั่นคงและความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ดังนั้นลูกจ้างจึงต้องการข้อมูลที่จะช่วยประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายค่าตอบแทน บำเหน็จ บำนาญและโอกาสในการจ้างงาน

3. ผู้บริหาร มีหน้าที่และต้องรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ จึงต้องการการวิเคราะห์อย่างละเอียด เพื่อพิจารณาถึงปัญหาและโอกาสของกิจการสำหรับการ กำหนดแผนดำเนินการต่อไป

4. ผู้ให้กู้ หมายถึง บุคคลภายนอกที่ให้กิจการกู้เงินมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เจ้าหนี้จะวิเคราะห์งบการเงินของลูกหนี้เพื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ ความสามารถในการทำกำไรและลักษณะการได้มาและการใช้ไปของเงินทุน เพื่อช่วยประเมินความสามารถในการจ่ายคืนเงินต้นและดอกเบี้ย

5. ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น หมายถึง ธุรกิจที่กิจการติดต่อซื้อสินค้าหรือสินทรัพย์ผู้ขายสินค้าและเจ้าหนี้อื่น กลุ่มคนเหล่านี้ต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อให้ทราบความสามารถในการทำกำไรและสภาพคล่องของกิจการ ดังนั้นจึงต้องการข้อมูลที่จะช่วยประเมินความสามารถของกิจการในการจ่ายชำระหนี้

6. ลูกค้า หมายถึง ผู้ที่กิจการขายสินค้าให้ลูกค้าต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อให้ทราบความมั่นคงของกิจการ ดังนั้นลูกค้าจึงต้องการข้อมูลที่จะช่วยประเมินความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ

7. รัฐบาลและหน่วยงานราชการ วิเคราะห์งบการเงินเพื่อได้ข้อมูลที่จะนำมาประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ การกำกับดูแล การกำหนดนโยบายต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ธุรกิจ ผู้บริโภคและประเทศโดยรวม ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง จึงมุ่งเน้นเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างงวดปัจจุบันและงวดก่อน ตรวจสอบความสัมพันธ์ของรายการต่างๆ ว่ามีความถูกต้องและมีความเป็นไปได้เป็นความจริงและมีเอกสารครบถ้วน เช่น กรมสรรพากร และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นต้น

8. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เรียนวิชาวิเคราะห์งบการเงิน นักศึกษาต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อฝึกปฏิบัติก่อนสำเร็จการศึกษา ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องการข้อมูลทุกด้านที่จะฝึกวิเคราะห์ งบการเงินเพื่อให้มีประสบการณ์ก่อนออกไปทำงาน

9. นักวิชาการ วิเคราะห์งบการเงินของกิจการ เพื่อนำมาศึกษาและให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนจัดทำข้อมูลที่สำคัญๆ เพื่อการศึกษาและงานวิจัยซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่วงการศึกษาศึกษา และ วงการธุรกิจ

10. สาธารณชน หมายถึง ประชาชนทั่วไปที่สนใจ สาธารณชนต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นสาธารณชนจึงต้องการข้อมูลที่จะช่วยประเมินผลกระทบในการดำเนินงานที่มีต่อสังคม เช่น การจ้างงานและการรับซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในท้องถิ่น

11. คู่แข่ง หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินงานในลักษณะเดียวกับกิจการและมีขนาดของธุรกิจไม่แตกต่างกันมากนัก คู่แข่งต้องการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อให้ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของกิจการ ดังนั้นคู่แข่งจึงต้องการข้อมูลทุกด้านที่จะช่วยในการประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน ผู้วิเคราะห์งบการเงินแต่ละคนจะมีความเกี่ยวข้องกับกิจการไปคนละลักษณะ ดังนั้นจึงมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์งบการเงินและความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์งบการเงิน คือ การวิเคราะห์ถึงฐานะทางการเงินของธุรกิจโดยพิจารณาจาก สินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น งบการเงินของบริษัทเป็นข้อมูลหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ตรวจสอบสุขภาพทางการเงินของกิจการ (Companies Financial Health) ได้ นอกจากนี้ใช้ตรวจสอบระดับความเข้มแข็งทางการเงินภายในบริษัทแล้ว ยังสามารถใช้เปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานกับบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันด้วย การที่ผู้บริหารต้องการค้นหา

จุดอ่อน และจุดแข็งจากผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณนั้น สามารถนำการตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์งบการเงินมาเป็นเครื่องมือช่วยในการดำเนินการได้ และนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับกิจการ ซึ่งจะสามารถใช้ประโยชน์และปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปได้ สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยแนวคิดดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรอิสระที่จะทำการศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในงบการเงิน อันจะทำให้เข้าใจถึงผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ได้แก่ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ซึ่งตัวแปรอิสระเหล่านี้จะสามารถนำมาใช้ในการประเมินราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาดด้วยอัตราส่วนทางการเงินที่ได้กล่าวไว้ในแนวคิดก่อนหน้า

2.5 ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน เริ่มต้นในปี ค.ศ. 1958 โดยศาสตราจารย์ Franco Modigliani และ Merton Miller (MM) ได้นำเสนอแนวคิดภายใต้สมมติฐานสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มีค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ไม่มีภาษี
3. ไม่มีต้นทุนที่จะทำให้บริษัทล้มละลาย
4. นักลงทุนสามารถกู้ยืมเงินได้ในอัตราเดียวกันกับบริษัท
5. ผู้บริหารและนักลงทุนรับรู้ข้อมูลเท่าเทียมกัน เกี่ยวกับโอกาสในการลงทุนของบริษัทในอนาคต

6. กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีไม่ถูกรบกวนโดยการจัดหาเงินทุนจากหนี้สิน

จากการศึกษาของ MM ภายใต้สมมติฐานตลาดแข่งขันที่สมบูรณ์นั้น สรุปได้ว่า มูลค่าของกิจการที่มีการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ (Levered Firm) จะมีค่าเท่ากับมูลค่าของกิจการที่ไม่มีการจัดหาเงินทุนจากการก่อหนี้ (Unlevered Firm) หรือเท่ากับมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นในกิจการที่มีการกู้ยืมบวกกับมูลค่าของหนี้สิน เพราะว่าความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการคือ 1) ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของธุรกิจ และ 2) ระดับภาระผูกพันทางการเงินของธุรกิจ ดังนั้นไม่ว่าธุรกิจจะเพิ่มสัดส่วนของหนี้สินมากเท่าใดในโครงสร้างเงินทุน อัตราต้นทุนเงินทุนถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (WACC) ของธุรกิจจะคงที่ ทำให้โครงสร้างเงินทุนไม่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าของกิจการ (ภัทราวดี สิงห์สุพรรณ, 2562)

แนวคิด MM1 โดย Modigliani and Miller (1958) ที่เสนอว่าโครงสร้างเงินทุนไม่มีผลต่อมูลค่าบริษัท ภายใต้ข้อสมมติฐานตลาดแข่งขันสมบูรณ์ คือ ไม่มีภาระภาษีอัตราเงินเฟ้อ และต้นทุนในการทำธุรกรรมนั้น ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดในด้านทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน ซึ่งเป็นที่วิจารณ์ถึงความ

ถูกต้องของ ทฤษฎีภายใต้ความเป็นจริงที่ว่าไม่มีบริษัทใดที่ไม่ได้รับผลกระทบทางภาษีอัตราเงินเพื่อ และต้นทุนในการทำธุรกรรม ดังนั้น Modigliani and Miller (1963) จึงมีการลดข้อจำกัดใน สมมติฐานเรื่อง การไม่มีภาระภาษี โดยมีชื่อเรียกว่า แนวคิด MM2 ซึ่งระบุว่าดอกเบี้ยจ่ายถือเป็น ค่าใช้จ่ายและสามารถนำมาหักภาษีได้แต่เงินปันผล ที่จ่ายให้กับผู้ถือหุ้นไม่อาจถือเป็นค่าใช้จ่ายที่ สามารถนำมาหักภาษีได้ทำให้บริษัทหันมาเพิ่มสัดส่วนการใช้ เงินกู้ยืมเพิ่มขึ้น เพราะประโยชน์ทาง ภาษีจะช่วยให้ต้นทุนเงินทุนถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (WACC) ของบริษัทลดต่ำลงและมีมูลค่าบริษัทสูงขึ้น แต่การที่บริษัทมีหนี้สินสูงจนเกินไปย่อมเสี่ยงต่อการที่ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้สินทั้งดอกเบี้ยและเงิน ต้นได้ในขณะที่เจ้าหนี้ต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้น จึงก่อให้เกิดต้นทุนความเสี่ยงทางการเงินและ ต้นทุนการล้มละลายเพิ่มขึ้น จนท้ายที่สุดมูลค่าบริษัทก็ลดต่ำลง (สุภาวลัย วงศ์ใหญ่, เนตรดาว ชัยเขต และดวงกมล นีรพัฒน์กุล, 2560)

2.6 ทฤษฎีประสิทธิภาพตลาด (Efficient Market Theory)

ทฤษฎีประสิทธิภาพของตลาด หรือ สมมติฐานประสิทธิภาพของตลาด เป็นทฤษฎีการลงทุน ที่ได้กล่าวไว้ว่าตลาดการเงินเป็นตลาดที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นไปได้ที่นักลงทุนจะเอาชนะตลาด เพราะเมื่อตลาดหุ้นนั้นมีประสิทธิภาพ ราคาของหุ้นจะสะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตลอดเวลา จากทฤษฎีได้กล่าวว่าหุ้นในตลาดจะถูกทำการซื้อขายที่มูลค่ายุติธรรมตลอดเวลา นักลงทุน จะไม่สามารถทำการซื้อขายในราคาที่สูงกว่าหรือต่ำกว่ามูลค่ามูลค่าที่แท้จริง ดังนั้นนักลงทุนจึงไม่ สามารถที่จะสร้างผลตอบแทนมากกว่าตลาดโดยรวมได้ นอกจากการลงทุนในสิ่งที่มีความเสี่ยง มากกว่า หรืออาจกล่าวได้ว่าภายใต้ตลาดที่มีประสิทธิภาพ การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงจะต้องให้ ผลตอบแทนที่สูงตามไปด้วย ตลาดจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ตลาดจะต้องมีขนาดใหญ่ และมีสภาพ คล่องที่มากพอ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย รวดเร็ว และไม่มีค่าใช้จ่ายที่สูง โดยต้นทุนธุรกรรม (Transaction Cost) ต้องถูกกว่ากำไรที่ คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน แต่การที่ตลาดจะมี ประสิทธิภาพได้ มักจะต้องเห็นว่าตลาดไม่มีคุณภาพก่อน และคิดว่าจะสามารถเอาชนะตลาดได้ ซึ่งนัก ลงทุนพยายามที่จะเอาชนะความไม่มีประสิทธิภาพของตลาดโดยแผนการลงทุนต่าง ๆ แต่หากว่านัก ลงทุนมีแต่ความเชื่อที่ว่าตลาดมีประสิทธิภาพอยู่แล้วก็จะมีผู้ที่พยายามหากำไรที่เกินกว่าปกติ ซึ่ง เป็นสิ่งที่ทำให้ตลาดไม่มีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ เป็นตลาดที่มีการแข่งขันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีความเชื่อว่ามูลค่า หุ้นจะเท่ากับราคาตลาดเสมอ แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง จะ เป็นข้อมูลที่สะท้อนข่าวสารอย่างสมบูรณ์ หากนักลงทุนตัดสินใจซื้อขายหุ้นด้วยการคาดคะเนด้วย เหตุผล (rational expectations) ราคาหุ้นจะปรับตัวสูงขึ้นหรือลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อมีข้อมูล

ข่าวสารใหม่ๆเข้ามา ดังนั้นจึงไม่มีใครสามารถทำกำไรที่สูงกว่าปกติได้ นักลงทุนจะได้รับผลกำไรในระดับปกติ (Normal Profit) หรือสามารถกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลง ในราคาหุ้นจะสอดคล้องกับข่าวสารข้อมูลการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันพื้นฐานของบริษัท สามารถเรียกตลาดหุ้นในลักษณะนี้ว่า ตลาดที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร หรือ ตลาดที่นักลงทุนใช้คาดการณ์ในตัวแปรที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นแบบคาดคะเน (อภิญญา มาศ ชมภู, 2563)

ในระบบการแข่งขันเสรีราคาจะเป็นตัวผลักดันให้จัดสรรทรัพยากรไปยังส่วนต่างๆของระบบเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้อง ถ้าตลาดหลักทรัพย์ทำหน้าที่ในการจัดสรรเงินลงทุนได้อย่างเหมาะสม ราคาหุ้นก็จะสะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงตามปัจจัยพื้นฐาน (intrinsic value) ของแต่ละบริษัทซึ่งในโลกของความเป็นจริงแล้วตลาดประเภทนี้มีน้อยมากดังนั้น ทฤษฎีตลาดประสิทธิภาพจึงตั้งบนสมมุติฐานดังนี้

1. จำนวนผู้ซื้อและผู้ขายมีมากรายจนกระทั่งไม่มีบุคคลใดมีอำนาจในการกำหนดราคาหุ้นได้ และราคาที่เกิดขึ้นจะเป็นราคาที่มีแนวโน้มเข้าสู่ดุลยภาพ
2. ผู้ลงทุนแต่ละคนมีพื้นฐานในการประเมินมูลค่าหุ้นเหมือนกัน (homogeneous expectation) ซึ่งกำหนดขึ้นจากความน่าจะเป็น (probability distribution) ของอัตราผลตอบแทน
3. ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดหลักทรัพย์มีความเกี่ยวข้องกับราคาและข่าวสารต่างๆของหุ้นอย่างสมบูรณ์ (perfect knowledge)
4. ผู้ลงทุนทุกคนเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุด ณ ระดับราคา ความเสี่ยงหนึ่งที่ทำให้ผลตอบแทนสูงสุด

ตามทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ ถือว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นจะเป็นอิสระต่อกันไม่มีความสัมพันธ์กับราคา การค้นคว้า และการวิเคราะห์ข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณชน แม้กระทั่งข้อมูลที่เป็นความลับหรือรู้กันเพียงคนในวงจำกัด ราคาที่เกิดขึ้นจะเป็นราคาที่มีแนวโน้มเข้าสู่ดุลยภาพ (equilibrium price) และกล่าวได้ว่าในตลาดที่มีประสิทธิภาพนั้นราคาดุลยภาพคือมูลค่าที่แท้จริง (intrinsic value) จากงานวิจัยของ สยามพร จิตตั้งสมบูรณ์และวรรณรพี บานชื่นจิตร (2557) ได้กล่าวถึง ตลาดที่มีประสิทธิภาพคือตลาดที่ราคาหลักทรัพย์สะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงอยู่ตลอดเวลาได้ จำแนก ประเภทระดับความมีประสิทธิภาพตามระดับของข่าวสารที่แพร่ไปยังผู้ลงทุนแบ่งเป็น 3 ระดับ (วรรณรพีบานชื่นจิตรและสุนิสา ชูชื่น, 2556) ดังนี้

1. ความมีประสิทธิภาพในระดับต่ำ (Weak-Form Efficiency) ซึ่งข่าวสารที่ใช้ประเมินเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ข้อมูลตลาดอาทิเช่นข้อมูลด้านปริมาณหรือราคาการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นแล้วแสดงว่าไม่สามารถใช้ข้อมูลในอดีตด้านปริมาณหรือราคาการซื้อขาย

หลักทรัพย์มาใช้พยากรณ์ราคาในอนาคตและออกแบบกลยุทธ์การลงทุนให้มีความกำไรในระดับสูงเกินปกติได้อย่างต่อเนื่องเพราะราคาปัจจุบันได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมด

2. ความมีประสิทธิภาพของตลาดในระดับกลาง (Semi-Strong-Form Efficiency) ซึ่งข่าวสารที่ใช้ประเมินเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ข้อมูลตลาดซึ่งผู้ลงทุนยังใช้ข่าวสารทั้งหมดได้รับทราบและมีอยู่ไม่ว่าจะเป็นในอดีตและปัจจุบันและการคาดการณ์ในอนาคต แสดงว่าราคาปัจจุบันของหลักทรัพย์ในตลาดได้สะท้อนข่าวสารไว้อย่างเต็มที่ซึ่งในตลาดที่มีประสิทธิภาพระดับกลางไม่สามารถกำหนดกลยุทธ์การลงทุนที่อิงอยู่บนพื้นฐานของข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณะมาสร้างผลกำไรที่เกินปกติได้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้เนื่องจากราคามีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อข่าวสารสาธารณะอย่างเป็นระบบเหมาะสมรวดเร็วและไม่ล่าช้าดังนั้นผู้ที่เป็นเจ้าของหลักทรัพย์จะได้รับกำไรหรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ทันทีที่มีการประกาศข่าวสารดังกล่าวหลังจากนั้นจะไม่มีผู้ใดสามารถทำกำไรหรือขาดทุนจากข่าวสารดังกล่าวได้อีก

3. ความมีประสิทธิภาพของตลาดในระดับสูง (Strong-Form Efficiency) ซึ่งข่าวสารที่ใช้ประเมินเพื่อตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ข่าวสารทุกประเภททั้งที่เป็นสาธารณะและ ไม่ใช่สาธารณะอาทิเช่นข่าวสารที่อยู่ระหว่างกระบวนการตัดสินใจของทางการเป็นต้นโดยไม่สามารถใช้ข้อมูลหรือข่าวสารที่มีนักลงทุนรู้แม้เพียงคนเดียวมากำหนดกลยุทธ์ในการสร้างผลกำไรที่เกินปกติได้อย่างต่อเนื่องทั้งนี้เนื่องจากข่าวสารทั้งหมดซึ่งรวมถึงข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลภายในได้สะท้อนรวมอยู่ในราคาของหลักทรัพย์แล้วความมีประสิทธิภาพของตลาดทั้ง 3 ระดับมีความสัมพันธ์กันแบบต่อเนื่องกล่าวคือตลาดที่มีประสิทธิภาพในระดับต่ำเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นของตลาดที่มีประสิทธิภาพ ในระดับกลางและระดับสูง (Latham, 1986)

จากทฤษฎีประสิทธิภาพตลาดข้างต้นชี้ให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับราคาเนื่องจากราคาของหลักทรัพย์จะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ โดยเป็นการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์อย่างไม่มีทิศทาง ซึ่งตลาดที่ราคาหลักทรัพย์สะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงอยู่ตลอดเวลาได้จะจำแนกประเภทระดับความมีประสิทธิภาพตามระดับของข่าวสารที่แพร่ไปยังผู้ลงทุนแบ่งเป็น 3 ระดับ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง ซึ่งในแต่ละระดับมีความแตกต่างกันอยู่กับแหล่งที่มาของข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อราคาของหลักทรัพย์ ในระดับต่ำจะเป็นการซื้อหุ้นและถือในระยะยาวเพื่อรอให้ได้ผลตอบแทนที่เหมาะสมถึงจะทำการขายหุ้น เนื่องจากข้อมูลด้านราคาและปริมาณการซื้อขายหุ้นในอดีตไม่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการคาดคะเนแนวโน้มราคาหุ้นในอนาคตได้ ในระดับกลางความต้องการซื้อและขายของนักลงทุนจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อได้รับของมูลที่ได้รับเปิดเผยให้กับสาธารณชน เนื่องจากราคาเป็นตัวสะท้อนข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อ

สาธารณะชนทั่วไป และในตลาดที่มีประสิทธิภาพระดับสูง ข้อมูลทุกชนิด ทั้งราคาในอดีต ข้อมูลที่เปิดเผยให้สาธารณชนรวมถึงข้อมูลภายในจะสะท้อนออกมาในรูปแบบของราคาหุ้นทั้งสิ้น

2.7 ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล

ข้อมูล (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ที่อยู่ในรูปของตัวเลข เช่น ราคาหุ้น อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไร สุทธิ เป็นต้น หรือข้อมูลเชิงคุณภาพที่ไม่ได้อยู่ในรูปของตัวเลขโดยตรง เช่น เพศ สถานภาพ และความพึงพอใจ เป็นต้น ซึ่งจัดเป็นวัตถุดิบที่สามารถนำไปใช้สำหรับการวิจัยเพื่อสร้างหรือผลิต สารสนเทศและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ (นริศรา ภาควิธี และ สุธนา นาคฉาย, 2561) ข้อมูลสามารถจำแนกตามแหล่งที่มาได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่เก็บใหม่ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลโดยตรง เช่น การสัมภาษณ์ การสำรวจ หรือการทดลอง เป็นต้น และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ได้มีการเก็บรวบรวมหรือเรียบเรียงไว้ก่อนแล้ว เช่น รายงาน วารสาร หรือวรรณกรรม เป็นต้น

ควมามีคุณค่าของข้อมูล (Value relevance) คือ ความสามารถของข้อมูลงบการเงิน จากการรวบรวมและสรุปผลถึงมูลค่าของบริษัท ซึ่งถือเป็นตัววัดคุณภาพของข้อมูลทางการเงิน ประเภทหนึ่งจัดเป็นความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างข้อมูลงบการเงินกับมูลค่าทางการตลาด หรือผลตอบแทนในตลาดหุ้น (Kargin, 2013) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevancy) คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพอย่างหนึ่งที่สำคัญทางบัญชีที่ใช้สำหรับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน โดยข้อมูล ที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน ซึ่งผู้ใช้งบการเงินมีหลายกลุ่ม เช่น นักลงทุน นักวิเคราะห์ทางการเงิน และผู้บริหารองค์กร เป็นต้น ผู้ใช้งบการเงินแต่ละกลุ่มนั้น มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันออกไป รวมไปถึงการเข้าถึงข้อมูลทางบัญชีของผู้ใช้งบการเงินแต่ละกลุ่ม ก็มีความแตกต่างกันไปด้วย (ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์, 2554) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ของผู้ใช้งบการเงินขึ้นอยู่กับลักษณะและความมีนัยสำคัญของข้อมูล กล่าวคือ (1) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในเชิงเศรษฐกิจ ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเหตุการณ์ ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต (2) บทบาทของข้อมูลที่จะช่วยในการคาดการณ์และยืนยันความถูกต้อง ของการคาดการณ์ที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กัน (3) ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ในอดีตของกิจการถือเป็นเกณฑ์ในการคาดการณ์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในอนาคต รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่ผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจ (พชรภัทร จันทรักษา, 2552)

จากงานวิจัยของ Holthausen และ Watts (2001) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีคุณค่าของข้อมูล โดยการจัดประเภทการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าของข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การศึกษาแบบ Relative association จะเป็นการศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ กับตัวชี้วัดผลการดำเนินงานแบบต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาประเภทนี้มักจะใช้ทดสอบความแตกต่างของค่า R^2 จากการวิเคราะห์การถดถอย โดยนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างตัวชี้วัดผลการดำเนินงานกับมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ว่าตัวชี้วัดผลการดำเนินงานใดมีความสัมพันธ์ต่อมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของ หลักทรัพย์มากกว่ากัน

2. การศึกษาแบบ Incremental association จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ที่มักจะใช้กับการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อตรวจสอบว่าตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชีที่สนใจมีประโยชน์ในการอธิบายมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์โดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากสมการการถดถอย ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต้องมีค่าแตกต่างจากศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การศึกษาแบบ Marginal information content จะเป็นการศึกษาเพื่อตรวจสอบ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชีที่สนใจตัวใดที่สามารถเพิ่มชุดของข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนได้หรือไม่ โดยทั่วไปแล้วจะใช้การศึกษาเหตุการณ์ (Event study) ในช่วงระยะเวลาผลตอบแทนระยะสั้น (Short window return) ซึ่งเป็นการตรวจสอบผลกระทบของเหตุการณ์หรือตัวชี้วัดผล การดำเนินงานทางบัญชีต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตลาด หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ในช่วงเวลาสั้น ๆ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของรุ่งรัมย์ ดีปราศัย. (2566). ศึกษาความสามารถในการทำกำไรที่ส่งผลต่อมูลค่าหลักทรัพย์ในตลาดของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มหุ้นยั่งยืน ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ความสามารถในการทำกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น และอัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี

ชิดชนก ภูมิดิษฐ์ (2564) ศึกษาความสัมพันธ์ของอัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่า หลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ มูลค่าหลักทรัพย์ที่วัดค่าโดยอัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นและอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สินต่อกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย และหนี้สินระยะยาวต่อ ส่วนของ

ผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ มูลค่าหลักทรัพย์ที่วัดค่าโดยอัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชีต่อ หุ้น และอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ได้แก่ อัตรากำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

สุภาวรรณ สุจारी (2564) ศึกษาอิทธิพลของอัตราส่วนสภาพคล่องและอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรที่มีต่ออัตราส่วนมูลค่าตลาด ของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านอัตราส่วนสภาพคล่องพบว่า อัตราส่วนเงินหมุนเวียน (CR) มีอิทธิพลเชิงลบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) ในด้านอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรพบว่า อัตรากำไรสุทธิ (NP) มีอิทธิพลเชิงลบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) และอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY), อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY)

Shabri Imansyah และ Matrodji H. Mustafa (2021) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลกระทบอัตราส่วนทางการเงินต่อราคาหุ้นของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในดัชนี KOMPAS100 โดยผลการศึกษาพบว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับราคาหุ้นของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนใน KOMPAS 100 และตัวแปรผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลต่อราคาหุ้นของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในดัชนี KOMPAS 100 เป็นอย่างมาก ในขณะที่ตัวแปรอัตราผลตอบแทน (DY) และอัตราส่วนเงินหมุนเวียน (CR) ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อราคาหุ้นของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในดัชนี KOMPAS 100

งานวิจัยของ อภิญาภาต ชมภู (2563) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและความสามารถในการบริหารหนี้สินกับการจ่ายเงินปันผล พบว่า อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราเงินปันผลตอบแทนส่วนอัตรากำไรขั้นต้น อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Dwi Martani, Mulyono ,2009) ศึกษาเรื่องผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงิน ขนาดบริษัท และกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน ในรายงานระหว่างกาลเพื่อส่งคืนหุ้น พบว่าความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนมูลค่าทางการตลาดมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนของหุ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประสิทธิ์ชัย ดอกไม้หอม, 2563) ผลกระทบของกระแสเงินสดต่อความสามารถในการทำกำไรและการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์และอัตรากำไรสุทธิมีผลกระทบต่อราคาหุ้น อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์มีผลกระทบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ

และอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์และอัตรากำไรสุทธิมีผลกระทบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี

ชญาดา จวงสังข์ (2563) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับคุณภาพกำไรของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรส่งผลต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อยอดขาย ของบริษัทกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความสามารถในการทำกำไรที่ส่งผลต่อ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และความสามารถในการทำกำไรที่ส่งผลต่อ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสด ของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ฐาปกรณ์ เจียรนนทพิสุทธ์ (2563) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและความสามารถในการทำกำไรกับการประเมินมูลค่าหุ้น กลุ่มบริษัทอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทศตวรรษจากงบการเงิน 93 บริษัท ช่วง ปี พ.ศ. 2560 - 2562 พบว่า อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ โดยจากการวิเคราะห์ได้เสนอให้มีความสำคัญกับ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหนี้สินรวม อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และ อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักต้นทุนทางการเงิน ภาษีเงินได้ ค่าเสื่อมราคา และ ค่าใช้จ่ายตัดบัญชีต่อรายได้รวม ในการนำมาประเมินมูลค่าหุ้น

กังสตาล วงษ์สกุล (2562) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อราคาหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม อุตสาหกรรมพลังงาน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาของหลักทรัพย์ ในขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลไปในทิศทางตรงกันข้าม

ลินดา น้อยชนะ (2562) ได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์มากที่สุด คือ อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ มีความสัมพันธ์ จำนวน 8 หลักทรัพย์ จากทั้งหมด 23 หลักทรัพย์ อันดับ สองคือ อัตรากำไรสุทธิ และอัตราส่วนหมุนเวียนเจ้าหนี้การค้า มีความสัมพันธ์

จำนวน 7 บริษัท อันดับสาม คืออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของเจ้าของ มีความสัมพันธ์ จำนวน 6 หลักทรัพย์ อันดับสี่ คืออัตราการเงินทุนหมุนเวียน อัตราหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ และ อัตรากำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์ จำนวน 4 หลักทรัพย์ และลำดับสุดท้ายคือ อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็วและอัตราส่วน หมุนเวียนลูกหนี้การค้า มีความสัมพันธ์ จำนวน 3 หลักทรัพย์ และ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับ ราคาหลักทรัพย์มากที่สุดคือ ราคาถ่านหิน มีความสัมพันธ์ จำนวน 3 หลักทรัพย์ รองลงมาคือค่าการกลั่นมีความสัมพันธ์จำนวน 2 หลักทรัพย์ และราคาน้ำมันดิบมีความสัมพันธ์ จำนวน 1 หลักทรัพย์ ภาพรวม ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ มี 2 อัตราส่วนทางการเงิน คือ อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของเจ้าของ ที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ทางบวก คือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น 2 อัตราส่วน จึงสามารถเป็นตัวบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ได้

ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัท กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นประกอบด้วยอัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไรมีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อยอดขายและอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีโดยมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และกำไรจากการดำเนินงานก่อนหักต้นทุนทางการเงิน ภาษีเงินได้ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิ อัตราส่วนราคาตลาดต่อยอดขาย อัตราส่วนราคาตลาดต่อ มูลค่าทางบัญชีและอัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสด

ธีรพงษ์ กรรณิกา (2562) ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นและอัตราเงินปันผลตอบแทนของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้น พบว่า อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรจากการดำเนินงาน และอัตรากำไรต่อหุ้น มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหุ้น ในขณะที่อัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหุ้น นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้น และในส่วนของผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราเงินปันผลตอบแทน พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราเงินปันผลตอบแทน ในขณะที่อัตรากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตราเงินปันผลตอบแทน นอกจากนี้ยังพบว่า อัตรากำไร

จากการดำเนินงาน อัตรากำไรสุทธิ และอัตรากำไรต่อหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินปันผลตอบแทน

รัศมี ศรีลาวงศ์ (2561) ศึกษาเรื่องการศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี (P/BV) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ส่วนอัตราส่วนทางการเงินตัวอื่น ๆ มีผลกระทบกับราคาหลักทรัพย์เพียงบางหลักทรัพย์เท่านั้น

ศรีสุตา นามรักษา (2561) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดหลักทรัพย์ มีทั้งสิ้น 4 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไร อัตราส่วนมูลค่าตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น อัตราการจ่ายเงินปันผล ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรขั้นต้น และอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาตลาดหลักทรัพย์

Milosevic, A (2017) ศึกษาผลกระทบของผลการดำเนินงานของบริษัทที่มีต่อราคาหุ้น การวิเคราะห์เชิงประจักษ์ต่อบริษัทบางแห่งในประเทศเซอร์เบีย ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัทที่ประเมินโดย สินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ ความสามารถในการทำกำไร กำไรต่อหุ้น มูลค่าทางบัญชี และอัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี เป็นตัวทำนายราคาหุ้นได้

Rosikah (2016) ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กำไรต่อหุ้น กับมูลค่าหลักทรัพย์ขององค์กร ในประเทศอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ส่งผลกระทบในเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อมูลค่าของบริษัท, อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อมูลค่าของบริษัท, กำไรต่อหุ้นไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อมูลค่าของบริษัท

ศิวัช จันทระโชติ (2559) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงิน 7 อัตราส่วนมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover), อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ รวม (Return on Assets), อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (Earning per Share) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (P/BV Ratio) นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio), อัตราส่วน

หนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt to Assets Ratio) และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio) นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ

ปทุมวดี พรอิสสระเสรี (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีกับมูลค่าหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีกับมูลค่าหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนเงินหมุนเวียน (CA) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์รวม (TAT) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (P/BV) โดยอาศัยข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ ไตรมาสที่ 3 พ.ศ.2548 จนถึง ไตรมาสที่ 3 พ.ศ.2558 ของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานจำนวน 6 บริษัท คือ บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) BCP บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) EGCO บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน) GLOW บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) PTT บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) PTTEP บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) TOP โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ เพื่อหาความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ 2 ตัว คือ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในขณะที่อัตราส่วนทางการเงินที่เหลือไม่มี ความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ใด ๆ เลย และอัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์มากที่สุดถึง 6 บริษัท คือ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (P/BV)

สิริสุตา เนียมมาก (2556) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเงินปันผลกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นมากที่สุด จำนวน 5 ธุรกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน 2 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มแพชั่นและกลุ่มบรรจุภัณฑ์ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม 3 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ กลุ่มการแพทย์ กลุ่มของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ และกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค อัตรากำไรเบื้องต้น อัตรากำไรสุทธิและอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น จำนวน 4 กลุ่มธุรกิจ และความสามารถในการทำกำไรมีความสัมพันธ์กับการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นน้อยที่สุด คืออัตรากำไรจากการดำเนินงาน จำนวน 2 กลุ่มธุรกิจ

ธาราวัน เพชรเจริญ (2554) ศึกษาอัตราส่วนความเสี่ยงของหนี้สินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ของหน่วยวิเคราะห์ทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และ

อัตราส่วนจำนวนเท่าของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่ายมีผลกระทบต่อ ราคาหลักทรัพย์ และผลการวิเคราะห์รายปี พ.ศ. 2550-2552 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนจำนวนเท่าของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ซึ่งได้มีการวิเคราะห์รายปี พ.ศ. 2553 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนจำนวนเท่าของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ และการวิเคราะห์รายปี พ.ศ. 2554 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนจำนวนเท่าของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่ายมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์

ตารางที่ 1 ตารางสรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
1	รุ่งรัศมี ดีปราศัย (2566)	ความสามารถในการหากำไรที่ส่งผลต่อมูลค่าหลักทรัพย์ในตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มหุ้นยั่งยืน.	/	/	/					/	/	
2	สุภาวรรณ สุจारी (2564)	อัตราส่วนสภาพคล่องและอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรที่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนมูลค่าตลาดของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	/	/	/					/	/	/
3	ชิตชนก ภูมิ ดิษฐ์ (2564)	ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน และความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.		/	/	/	/	/		/		/

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม				
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY	
4	Shabri Imansyah และMatrodji H. Mustafa. (2021).	The analysis of financial ratios effect on the stock price of consumer goods sector companies listed in Kompas100 index		/	/						/		
5	อภิญญา มาศ ชมภู (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและความสามารถในการบริหารหนี้สินกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (กลุ่ม SET100)	/	/	/	/	/	/					/
6	ประสิทธิ์ชัย ดอกไม้หอม (2563)	ผลกระทบของกระแสเงินสดต่อความสามารถในการทำกำไรและการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มไอ	/	/	/						/	/	/

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
7	ชญาดา จวง สังข์ (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการทำกำไรกับคุณภาพกำไรของ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย.	/	/						/	/	
8	ฐาปกรณ์ เจียร นนทพิสุทธิ์ (2563)	ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสด และความสามารถในการทำกำไรกับ การประเมินมูลค่าหุ้น กลุ่มบริษัท อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จ ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	/	/						/	/	
9	กังสดาล วงษ์ สกุล (2562)	ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วน ทางการเงินที่มีผลต่อราคาหุ้นใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน.					/		/			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
10	ลินดา น้อยชนะ (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค.	/	/	/	/	/		/			
11	ศราวุธ สร้อยทอง (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างผลดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.	/	/						/	/	
12	ธีรพงษ์ กรรณิกา. (2562)	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นและอัตราเงินปันผล ตอบแทนของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	/	/	/	/			/			/

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
13	รัศมี ศรีลา วงศ์ (2561)	การศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่มี ผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างใน ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ.	/	/	/		/		/			
14	ศรีสุดา นาม รักษา (2561).	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทาง การเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.		/	/	/	/		/			
15	Milosevic A. (2017)	Impact of company performances on the stock price: An empirical analysis on select companies in Serbia	/	/					/			
16	Rosikah. (2016).	Effects of Return on Asset, Return on Equity, Earning Per Share on Corporate Value	/	/						/		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
17	ศิวัช จันทร์ โชติ (2559)	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทาง การเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา กลุ่มเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหารในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.	/	/	/		/	/	/			
18	ปทุมวดี พร อิสสระเสรี (2558)	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วน ราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีกับ หลักทรัพย์ ของกลุ่มอุตสาหกรรม พลังงานในประเทศไทย		/			/		/		/	
19	สิริสุดา เนียม มาก (2556)	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เงินปันผลกับความสามารถในการ ทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.	/	/	/	/						/
20	ธาราวัน เพชร เจริญ (2554)	อัตราส่วนความเสี่ยงของหนี้สินที่มี ต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจด ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย					/	/	/			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น						ตัวแปรตาม			
			ROA	ROE	NPM	NGM	DE	DA	Prices	PE	PBV	DY
21	Dwi Martani, Mulyono (2009)	The effect of financial ratios, firm size, and cash flow from operating activities in the interim report to the stock return.		/	/		/					/

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้ การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) บรรยายลักษณะของตัวแปรที่ศึกษาสำหรับ ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์ สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบข้อมูลบริษัทเกี่ยวกับ ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและ อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ทั้งนี้ สำหรับการค้นคว้าอิสระเรื่อง ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและ อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 เป็นการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ผลกระทบของ ความสามารถในการทำกำไร (อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม, อัตราผลตอบแทน ต่อส่วนผู้ถือหุ้น, อัตราส่วนกำไรสุทธิ, และอัตราส่วนกำไรขั้นต้น) และโครงสร้างทางการเงิน (อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม) ที่ส่งผลต่อราคา หลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด (อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น, อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทาง บัญชี และอัตราเงินปันผลตอบแทน) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอระเบียบวิธีการวิจัยโดย เรียงตามลำดับ และแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 จำนวน 50 บริษัท สำหรับรอบระยะเวลาปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2565 ผู้วิจัยเลือกศึกษา กลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือเลือกศึกษาเฉพาะบริษัทที่มีการจัดทำงบการเงิน

สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2561 ถึง 2565 รวมระยะเวลา 5 ปี และมีการส่งงบการเงินครบทุกปี จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 43 บริษัท โดยเป็นข้อมูลที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น 215 ข้อมูล

ลำดับ	กลุ่ม	จำนวน (บริษัท)	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
1	อุตสาหกรรมเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	5	✓	✓	✓	✓	✓
2	อุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	9	✓	✓	✓	✓	✓
3	อุตสาหกรรมสินค้า อุตสาหกรรม	2	✓	✓	✓	✓	✓
4	อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	3	✓	✓	✓	✓	✓
5	อุตสาหกรรมทรัพยากร	10	✓	✓	✓	✓	✓
6	อุตสาหกรรมบริการ	10	✓	✓	✓	✓	✓
7	อุตสาหกรรมเทคโนโลยี	4	✓	✓	✓	✓	✓
	รวม	43					

ตารางที่ 2 จำนวนบริษัทตามรายชื่ออุตสาหกรรม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากงบการเงิน ทั้งในส่วนของ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) โดยที่

ตัวแปรอิสระ : ความสามารถในการทำกำไร

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นสัดส่วนระหว่างกำไรสุทธิ (Net Profit) และสินทรัพย์รวม (Asset) ซึ่งวัดผลออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ บ่งบอกว่าบริษัททำกำไรได้มากน้อยเท่าไรเมื่อเทียบกับสินทรัพย์รวมของบริษัทนั้น

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร เทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นการประเมินค่าอัตราผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นในฐานะเจ้าของกิจการจะได้รับ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} \times 100$$

อัตรากำไรสุทธิ เป็นการวัดอัตราส่วนทางการเงินระหว่างผลกำไรสุทธิกับยอดขาย ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่บอกถึงความสามารถในการทำกำไรสุทธิของกิจการ บอกถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการและความสามารถของผู้บริหารอีกด้วย คำนวณโดย

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขาย}} \times 100$$

อัตรากำไรขั้นต้น เป็นการวัดอัตราส่วนเปรียบเทียบผลกำไรขั้นต้นกับยอดขาย ทำให้สามารถประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ คำนวณโดย

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น} = \frac{\text{กำไรขั้นต้น}}{\text{ยอดขาย}} \times 100$$

ตัวแปรอิสระ : โครงสร้างทางการเงิน

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนที่นำหนี้สินรวมหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนนี้จะแสดงโครงสร้างเงินทุนของกิจการว่าสินทรัพย์ของกิจการมาจากการกู้ยืม หรือมาจากทุนของกิจการ

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อสินส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สิน}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่แสดงการเปรียบเทียบว่า กิจการมีหนี้สิน เป็นกี่เท่าของสินทรัพย์รวม

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{หนี้สิน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

ตัวแปรตาม : ราคาหลักทรัพย์ เป็นราคาปิดของหลักทรัพย์ ณ วันสิ้นงวด โดยเก็บจากข้อมูล บริษัทซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล SETSMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรตาม : มูลค่าทางการตลาด

อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบราคาหุ้นต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นสามัญ เป็นวิธีการที่ใช้กันมากที่สุดในการประเมินมูลค่าหุ้น โดยผลลัพธ์สามารถบอกเป็นนัยได้ว่าหลักทรัพย์ ตัวนี้จะต้องใช้เวลากี่ปีในการที่ผลตอบแทนหรือกำไรสุทธิจะรวมกันเท่ากับราคาของหลักทรัพย์ ณ เวลาที่ทำการคำนวณ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้น และการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุน

$$\text{อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{กำไรต่อหุ้น}}$$

อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี แสดงให้เห็นถึงราคาของหลักทรัพย์ เวลานั้นสูง เป็นเท่าใดของ มูลค่าทางบัญชีของหลักทรัพย์ ถ้าหาก อัตราส่วนนี้ต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม หมายความว่า นักลงทุนมองว่าธุรกิจมีความสามารถสร้างกำไรในอนาคตได้น้อย หรือไม่เชื่อถือในความสามารถ ของผู้บริหาร แต่ถ้าอัตราส่วนนี้สูงกว่าค่าที่เหมาะสม นักลงทุนจะมองว่าธุรกิจมีความสามารถสร้าง กำไรในอนาคตได้มากกิจการมีศักยภาพในการเติบโตสูง แต่ก็แสดงถึงความเสี่ยงที่สูงด้วยเช่นกัน

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น}}$$

อัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างเงินปันผลต่อหุ้นกับราคาของหุ้น ณ วันที่คำนวณ เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกให้ผู้ลงทุนทราบว่าหากซื้อหุ้น ณ ราคาตลาดในปัจจุบัน จะมีโอกาสได้รับเงินปันผล ซึ่งเป็นผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นอัตราร้อยละเท่าไรของราคาหุ้นที่ซื้อ ซึ่งสามารถคำนวณได้จาก

$$\text{อัตราส่วนเงินปันผลต่อผลตอบแทน} = \frac{\text{เงินปันผลต่อหุ้น}}{\text{ราคาปิดของหุ้น ณ วันสิ้นปี}} \times 100$$

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ในช่วงปี พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2565 โดยเก็บรวบรวม ข้อมูลจากฐานข้อมูล SET-SMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศึกษาข้อมูลทั่วไปจากงานวิทยานิพนธ์ บทความ วารสาร ตำราวิชาการ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ทั้งที่เป็นแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบแนวคิดกลุ่มตัวแปร ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 โดยมีขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลด้านเอกสาร (Document Research) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสืบค้นจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หนังสือ วารสาร บทความวิจัย บทความเชิงวิชาการ บทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจและการเงินต่างๆ และข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนค้นคว้าข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยในอดีตที่ผ่านมา รวมถึงข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทำกำไร โครงสร้างทางการเงิน ราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งรวบรวมจากข้อมูล งบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่ม SET50 ในช่วงปี 2561 ถึงปี 2565 จำนวนทั้งสิ้น 43 บริษัท ระยะเวลา 5 ปี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูล

SET-SMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SETSMART โดยยกเว้นบริษัทที่มีคุณสมบัติไม่ครบ ตามเงื่อนไขในการกำหนดกลุ่มประชากร แล้วนำมาแทนค่าเพื่อหาค่าของแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจะนำข้อมูลที่ได้รวบรวมเกี่ยวกับอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน กับ ราคาหลักทรัพย์และอัตราส่วนมูลค่าทางการตลาด ที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินและฐานข้อมูล SETSMART ซึ่งเป็นข้อมูลที่เปิดเผยโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยการวัดค่าด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มาทำการประมวลผลข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติเบื้องต้น และสถิติเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของตัวแปรแบบพหุคูณสหสัมพันธ์ ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือมีนัยสำคัญทางสถิติและระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูงโดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ ดังนี้

3.4.1. การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) และค่าต่ำสุด (Minimum) ของตัวแปรอิสระที่ศึกษา ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) และตัวแปรตามที่ศึกษา ดังนี้ ราคาหลักทรัพย์ (Prices) อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อ มูลค่าทางบัญชี (PBV) อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) เพื่อหาค่าความถี่ และ การกระจายของข้อมูล

3.4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ประกอบไปด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ใช้พิจารณา โดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ไว้ ถ้าหากมีค่ามากกว่า 0.80 แสดงว่าจะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Multicollinearity) เกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสามารถแปล ความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 144 อ้างอิงโดย ศราวุธ สร้อยทอง, 2562)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 – 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 – 0.60 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20 – 0.40 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ น้อยกว่า 0.20 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ต่ำ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบการวิเคราะห์ความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อนสถิติของ Durbin-Watson เมื่อ Durbin-Watson มีค่าเข้าใกล้ 2 หรือควรมีค่าในช่วง 1.5 – 2.5 0t แสดงให้เห็นว่า ความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระระหว่างกันอยู่ในเกณฑ์ที่ดี หรือข้อมูล ของตัวแปร ณ ระดับใดๆ ของตัวแปรอิสระมีความเป็นอิสระจากกัน ความคลาดเคลื่อนไม่มีปัญหา สหสัมพันธ์กัน

3.4.3 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของความสามารถในการทำกำไรประกอบไปด้วย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ประกอบไปด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) กับราคาหลักทรัพย์ (Prices) และมูลค่าทางการตลาด วัดค่าโดย อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) โดยแสดงเป็นตัวแบบ สมการ regression เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้:

$$\text{Prices} = \beta_0 + \beta_1 \text{ROA}_{it} + \beta_2 \text{ROE}_{it} + \beta_3 \text{NPM}_{it} + \beta_4 \text{GPM}_{it} + \beta_5 \text{DE}_{it} + \beta_6 \text{DA}_{it} + \epsilon$$

$$\text{PE} = \beta_0 + \beta_1 \text{ROA}_{it} + \beta_2 \text{ROE}_{it} + \beta_3 \text{NPM}_{it} + \beta_4 \text{GPM}_{it} + \beta_5 \text{DE}_{it} + \beta_6 \text{DA}_{it} + \epsilon$$

$$\text{PBV} = \beta_0 + \beta_1 \text{ROA}_{it} + \beta_2 \text{ROE}_{it} + \beta_3 \text{NPM}_{it} + \beta_4 \text{GPM}_{it} + \beta_5 \text{DE}_{it} + \beta_6 \text{DA}_{it} + \epsilon$$

$$\text{DY} = \beta_0 + \beta_1 \text{ROA}_{it} + \beta_2 \text{ROE}_{it} + \beta_3 \text{NPM}_{it} + \beta_4 \text{GPM}_{it} + \beta_5 \text{DE}_{it} + \beta_6 \text{DA}_{it} + \epsilon$$

โดยที่:

ROA_{it} แทน อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท i ในปี t

ROE_{it} แทน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัท i ในปี t

NPM_{it} แทน อัตราส่วนกำไรสุทธิของบริษัท i ในปี t

GPM_{it} แทน อัตราส่วนกำไรขั้นต้น ของบริษัท i ในปี t

DE_{it} แทน อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัท i ในปี t

DA_{it} แทน อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ของบริษัท i ในปี t

- Prices_{it} แทน ราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท i ในปี t
- PE_{it} แทน อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัท i ในปี t
- PBV_{it} แทน อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัท i ในปี t
- DY_{it} แทน อัตราเงินปันผลต่อหุ้น ของบริษัท i ในปี t

ค่าทางสถิติ

- β_0 แทน ค่าคงที่
- β_{1-6} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ 1 ถึง 6
- ϵ แทน ค่าความคลาดเคลื่อน สำหรับบริษัท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยเรื่องผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด และศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น ส่วนโครงสร้างทางการเงินประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และมีตัวแปรตาม ได้แก่ ราคาหลักทรัพย์ มูลค่าทางการตลาด ประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี อัตราเงินปันผลตอบแทน กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET50 ที่ได้ดำเนินกิจการติดต่อกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 – 2565 รวมระยะเวลา 5 ปี จำนวน 43 บริษัท รวมทั้งสิ้น 215 รายปีรายบริษัท ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยแสดงการวิเคราะห์ผลเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics)
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)
- 4.3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของ ข้อมูลแต่ละตัวแปร ได้แก่ ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ย ของข้อมูล (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) เพื่อแสดงให้เห็นถึง ภาพรวมทั่วไปของข้อมูล และลักษณะของการแจกแจงค่าทางสถิติเบื้องต้นของข้อมูล

ทำการศึกษาคือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (กลุ่ม SET 50) ทั้งหมด 43 บริษัท จำนวน 215 รายบริษัทรายปี ซึ่งข้อมูลที่ใช้ทำการศึกษามีดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และได้แก่ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูลจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET-SMART

ตัวแปรตาม ประกอบไปด้วยราคาหลักทรัพย์ (Prices) มูลค่าทางการตลาดประกอบไปด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และอัตราเงินเป็นผลตอบแทน (DY) ซึ่งได้เก็บข้อมูลจาก ฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET-SMART จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 3 การแสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	จำนวนข้อมูล (N)	ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)
ROA	215	-9.53	27.20	8.43	6.04
ROE	215	-30.06	57.58	14.62	12.07
NPM	215	-212.19	17,301.20	97.84	1,179.28
GPM	215	-20.13	96.62	39.20	27.22
DE	215	0.16	8.54	2.20	2.03
DA	215	0.13	0.90	0.59	0.18
Prices	215	1.41	830.00	75.43	96.44
PE	215	2.62	1,288.68	33.44	90.48
PBV	215	0.46	22.42	4.26	3.76
DY	215	0.31	10.55	2.71	2.01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังต่อไปนี้

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ -9.53 ค่าสูงสุดที่ 27.20 ค่าเฉลี่ยที่ 8.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 6.04 อัตราผลตอบแทนจาก ส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ -30.06 ค่าสูงสุดที่ 57.58 ค่าเฉลี่ยที่ 14.62 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานที่ 12.07 อัตรากำไรสุทธิ มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ -212.19 ค่าสูงสุดที่ 17,301.20 ค่าเฉลี่ยที่ 97.84 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1,179.28 อัตรากำไรขั้นต้น มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ -20.13 ค่าสูงสุดที่ 96.62 ค่าเฉลี่ยที่ 39.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 27.22

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.16 ค่าสูงสุดที่ 8.54 ค่าเฉลี่ยที่ 2.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 2.03 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ รวม มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.13 ค่าสูงสุดที่ 0.90 ค่าเฉลี่ยที่ 0.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.18

ราคาหลักทรัพย์ มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 1.41 ค่าสูงสุดที่ 830.00 ค่าเฉลี่ยที่ 75.43 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานที่ 96.44

มูลค่าทางการตลาด อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 2.62 ค่าสูงสุดที่ 1,288.68 ค่าเฉลี่ยที่ 33.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 90.48 อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทาง บัญชี มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.46 ค่าสูงสุดที่ 22.42 ค่าเฉลี่ยที่ 4.26 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 3.76 อัตรา เงินปันผลตอบแทน มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 0.31 ค่าสูงสุดที่ 10.55 ค่าเฉลี่ยที่ 2.71 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานที่ 2.01

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เป็นการวิเคราะห์เพื่อดูทิศทาง ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ 2 ตัว เพื่อป้องกันการมีสหสัมพันธ์กันเอง ระหว่างตัวแปรอิสระ มากกว่า 2 ตัว หรือการเกิด Multicollinearity โดยตัวบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์นี้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ หรือ Correlation Coefficient (r) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้จะมีค่า อยู่ระหว่าง -1.0 ถึง +1.0 ซึ่งหากมีค่าใกล้ -1.0 นั้นหมายความว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กัน อย่างมากในเชิง ตรงกันข้าม หากมีค่าใกล้ +1.0 นั้นหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน โดยตรงอย่างมาก และหากมีค่าเป็น 0 นั้นหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองตัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งโดยทั่วไป ระดับ ของค่าสัมประสิทธิ์ที่ยอมรับได้อยู่ที่ไม่เกิน -0.8 หรือ 0.8 สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปร ตามอาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้ถ้า มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง จึงต้องทำการ ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าตัวแปรอิสระ สามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อย กว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่า

มากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน และจากการวิเคราะห์ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

	ROA	ROE	NPM	GPM	DE	DA
ROA	1					
ROE	.831**	1				
NPM	.162*	.084	1			
GPM	-.060	.051	-.109	1		
DE	-.456**	-.147*	-.069	.439**	1	
DA	-.503**	-.109	-.162*	.243**	.818**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ของกลุ่มบริษัทตัวอย่างจำนวน 5 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2561 – 2565 ซึ่งประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ผลการวิเคราะห์พบว่า

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.831 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับสูง

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.162 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญ

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.456 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.503 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.147 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) กับ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.162 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ

อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.439 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง

อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.243 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) กับ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99% โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.818 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับสูง

โดยจากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ถ้าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า มีค่ามากกว่า 0.8 หรือมีค่าน้อยกว่า -0.8 บ่งบอกว่าตัวแปรอิสระคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วงต่ำสุดเท่ากับ 0.051 และสูงสุดเท่ากับ 0.831 พบว่ามีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันสูง จำนวน 2 คู่ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อ

สินทรัพย์ กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เนื่องจากมีค่ามากกว่า 0.80 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับการนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ โดยวิเคราะห์ค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF) เพื่อพิจารณาว่าจะไม่เกิดความสัมพันธ์กันเองในระดับสูงระหว่างตัวแปรอิสระ และจะไม่ทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity และมีการวิเคราะห์ค่า Durbin-Watson เพื่อทดสอบว่าไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล โดยควรมีค่าอยู่ระหว่าง 1.50 – 2.50 ซึ่งจะทำให้การทดสอบในขั้นตอนนี้ต่อไป

4.3 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

จากการทดสอบเงื่อนไขและความเหมาะสมของตัวแบบสมการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 คู่ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เกิดปัญหา Multicollinearity หรือ เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยกันเอง เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงอยู่ที่ 0.831 และ 0.817 ตามลำดับ จึงได้มีการทดสอบเส้นตรงร่วมอย่างมาก โดยการพิจารณาค่า Tolerance ,ค่า Variance Inflation Factor (VIF) และค่า Durbin-Watson เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับการนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ โดยค่า Tolerance จะต้องมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) จะต้องมีค่าน้อยกว่า 10 จึงจะไม่ทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity รวมถึงการวิเคราะห์ค่า Durbin-Watson จะต้องมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 – 2.50 ถึงจะแสดงว่าตัวแปรอิสระข้างต้นทั้งหมด ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) หมายถึง การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งแสดงผลได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การแสดงค่าความเป็นเส้นตรงร่วมอย่างมากจากค่า Tolerance และ VIF

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ROA	0.292	3.426
ROE	0.297	3.367
NPM	0.958	1.043
GPM	0.956	1.046
DE	0.331	3.017
DA	0.331	3.017

จากตารางที่ 5 การแสดงค่าความเป็นเส้นตรงรวมอย่างมากจากค่า Tolerance และ VIF โดยประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลมีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณหรือไม่ ถ้าค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าน้อยกว่า 10 จะไม่ทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity และจากตารางที่ 4.3 พบว่า มีค่า Tolerance ต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ในช่วง 0.292 – 0.958 ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.1 และมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) ต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ในช่วง 1.043 – 3.426 ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 10 ส่งผลให้ไม่เกิด Multicollinearity หรือไม่เกิดความสัมพันธ์กันเองในระดับสูงของตัวแปรอิสระ นอกจากนี้ยังพบว่า ค่า Durbin-Watson มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ที่ 1.626 – 2.074 อยู่ในช่วงระหว่าง 1.50 – 2.50 ทำให้ไม่มีอัตตสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณได้ ตามตารางที่ 6 – 13

4.3.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

การวิเคราะห์ข้อมูลอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ผลกระทบของ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) และอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ที่มีต่อ ราคาหลักทรัพย์ (Prices) มูลค่าทางการตลาด ประกอบไปด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และอัตราเงินเป็นผลตอบแทน (DY) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

โดยสมมติฐานที่ 1 จะประกอบด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 1.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับราคาหลักทรัพย์ (Prices) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	55.206	15.121		3.651	0.000		
ROA	2.330	2.011	0.146	1.159	0.248	0.292	3.426
ROE	0.202	0.997	0.025	0.203	0.839	0.297	3.367
NPM	-0.002	0.006	-0.026	-0.369	0.713	0.958	1.043
GPM	-0.056	0.246	-0.016	-0.226	0.822	0.956	1.046

a. Dependent Variable: Prices

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.167$ (16.70%) ค่า $R^2 = 0.028$ (2.80%)

ค่า Adjusted R Square = 0.009 (0.90%) ค่า Durbin-Watson 2.074

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 1 ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.028$) แสดงว่า อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรสามารถอธิบายผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ได้เพียงร้อยละ 2.80

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับราคาหลักทรัพย์ (Prices) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 1.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 2.330 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.146 และ

ค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.159 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.248 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.248 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 1.1

สมมติฐานที่ 1.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.202 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.025 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.023 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.839 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.839 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 1.2

สมมติฐานที่ 1.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.002 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.026 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.369 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.713 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.713 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 1.3

สมมติฐานที่ 1.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.056 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.016 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.226 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.822 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.822 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 1.4

สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดยสมมติฐานที่ 2 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 2.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	36.993	14.366		2.575	0.011		
ROA	0.687	1.911	0.046	0.360	0.720	0.292	3.426
ROE	-0.647	0.947	-0.086	-0.683	0.495	0.297	3.367
NPM	0.001	0.005	-0.008	-0.110	0.913	0.958	1.043
GPM	0.004	0.234	0.001	0.019	0.985	0.956	1.046

a. Dependent Variable: PE

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.055$ (5.50%) ค่า $R^2 = 0.003$ (0.30%)

ค่า Adjusted R Square = -0.016 (1.60%) ค่า Durbin-Watson 1.953

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 2 ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.003$) แสดงว่า อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรสามารถอธิบายผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ได้เพียงร้อยละ 0.30

จากตารางที่ 7 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 2.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.687 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.046 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.360 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.720 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.720 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 2.1

สมมติฐานที่ 2.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.647 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.086 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.683 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.495 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.495 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 2.2

สมมติฐานที่ 2.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.001 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.008 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.110 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig

เท่ากับ 0.913 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.913 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 2.3

สมมติฐานที่ 2.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.004 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.001 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.019 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.985 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.985 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 2.4

สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 3 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 3.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 3.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	1.439	0.475		3.031	0.003		
ROA	0.140	0.063	0.225	2.218	0.028*	0.292	3.426
ROE	0.128	0.031	0.410	4.080	0.000**	0.297	3.367
NPM	0.000	0.000	-0.032	-0.564	0.573	0.958	1.043
GPM	-0.006	0.008	-0.040	-0.715	0.476	0.956	1.046

a. Dependent Variable: PBV

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.608 (60.80%) ค่า R² = 0.370 (37.00%)

ค่า Adjusted R Square = 0.357 (35.70%) ค่า Durbin-Watson 1.626

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 3 ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R.O = 0.608) แสดงว่า (อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรสามารถอธิบายผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ได้เพียงร้อยละ 37.00

จากตารางที่ 8 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 3.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.128 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ

Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.410 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.218 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig.} = 0.028 < 0.05$) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 3.1

สมมติฐานที่ 3.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.140 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.225 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.080 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($\text{Sig.} = 0.000 < 0.01$) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 3.2

สมมติฐานที่ 3.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.000 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.032 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.564 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.573 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig.} = 0.573 > 0.05$) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 3.3

สมมติฐานที่ 3.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.006 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.040 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.715 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.476 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig.} = 0.475 > 0.05$) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 3.4

สมมติฐานที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 โดย สมมติฐานที่ 4 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 4.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 4.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	3.437	0.314		10.938	0.000		
ROA	-0.046	0.042	-0.137	-1.090	0.277	0.292	3.426
ROE	0.009	0.021	0.055	0.443	0.658	0.297	3.367
NPM	6.209	0.000	0.036	0.526	0.600	0.958	1.043
GPM	-0.012	0.005	-0.165	-2.383	0.018*	0.956	1.046

a. Dependent Variable: DY

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.185 (18.50%) ค่า $R^2 = 0.034$ (3.40%)

ค่า Adjusted R Square = 0.016 (1.60%) ค่า Durbin-Watson 1.663

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 4 ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 9 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ $R.O = 2034$ แสดงว่า (อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรสามารถอธิบายผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน ได้เพียงร้อยละ 3.40

จากตารางที่ 9 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 4.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.046 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.137 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.090 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.277 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.277 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 4.1

สมมติฐานที่ 4.2: อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.009 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.055 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.443 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.658 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.658 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 4.2

สมมติฐานที่ 4.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ

6.209 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.036 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.526 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.600 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.600 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 4.3

สมมติฐานที่ 4.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.012 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.165 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.383 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.018 < 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 4.4

4.3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

การวิเคราะห์ข้อมูลอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ผลกระทบของ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ที่มีต่อ ราคาหลักทรัพย์ (Prices) มูลค่าทางการตลาดประกอบไปด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 5 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 5.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบเชิงลบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 5.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบเชิงลบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	146.142	27.740		5.268	0.000		
DE	6.950	5.558	0.147	1.250	0.213	0.331	3.017
DA	-146.319	61.276	-0.280	-2.388	0.018*	0.331	3.017

a. Dependent Variable: Prices ** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.180 (18.00%) ค่า R² = 0.032 (3.20%)

ค่า Adjusted R Square = 0.023 (2.30%) ค่า Durbin-Watson 2.055

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 5 ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 10 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R.O = 0.180) แสดงว่า (อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ได้เพียงร้อยละ 3.20

จากตารางที่ 10 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 5.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 6.950 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.147 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.250 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.213 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 5.1

สมมติฐานที่ 5.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -146.319 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.280 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.388 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.018 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 5.2

สมมติฐานที่ 6 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 6 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 6.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 6.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	35.285	26.346		1.339	0.182		
DE	-5.315	5.278	-0.119	-1.007	0.315	0.331	3.017
DA	16.712	58.196	0.034	0.287	0.774	0.331	3.017

a. Dependent Variable: PE

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.094 (9.40%) ค่า R² = 0.009 (0.90%)

ค่า Adjusted R Square = 0.000 (0.00%) ค่า Durbin-Watson 1.993

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 6 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.009$) แสดงว่า อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ได้เพียงร้อยละ 0.90

จากตารางที่ 11 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 6 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 6.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -5.315 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.119 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.007 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.315 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.315 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 6.1

สมมติฐานที่ 6.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 16.712 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.034 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.287 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.774 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.774 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 6.2

สมมติฐานที่ 7 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

โดย สมมติฐานที่ 7 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 7.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 7.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่า จากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	5.461	1.049		5.206	0.000		
DE	-0.559	0.210	-0.302	-2.659	0.008**	0.331	3.017
DA	0.044	2.317	0.002	0.019	0.985	0.331	3.017

a. Dependent Variable: PBV

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.300 (30.00%) ค่า $R^2 = 0.090$ (9.00%)

ค่า Adjusted R Square = 0.082 (8.20%) ค่า Durbin-Watson 1.819

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 7 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 12 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.090$) แสดงว่า อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ได้เพียงร้อยละ 9.00

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 7 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 7.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -0.559 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.302 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.659 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($\text{Sig.} = 0.008 > 0.01$) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 7.1

สมมติฐานที่ 7.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบเชิงลบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ 0.044 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.002 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.019 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.985 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig.} = 0.985 > 0.05$) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 7.2

สมมติฐานที่ 8 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 โดย สมมติฐานที่ 8 จะประกอบไปด้วยสมมติฐานย่อยต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 8.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

สมมติฐานที่ 8.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	3.527	0.580		6.078	0.000		
DE	0.278	0.116	0.281	2.390	0.018*	0.331	3.017
DA	-2.420	1.282	-0.222	-1.888	0.060	0.331	3.017

a. Dependent Variable: DY

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01, * นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ค่าสำคัญทางสถิติ $R = 0.164$ (16.40%) ค่า $R^2 = 0.027$ (2.70%)

ค่า Adjusted R Square = 0.018 (1.80%) ค่า Durbin-Watson 1.831

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐานที่ 8 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 13 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.027$) แสดงว่า อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้เพียงร้อยละ 2.70

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 8 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผลการวิเคราะห์พบว่า

สมมติฐานที่ 8.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized

Coefficients) เท่ากับ 0.278 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ 0.281 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.390 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.018 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 8.1

สมมติฐานที่ 8.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ Unstandardized Coefficients) เท่ากับ -2.420 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ Standardized Coefficients) เท่ากับ -0.222 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.888 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.060 > 0.05) แสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยที่ 8.2

ตารางที่ 14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50	
1.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
1.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
1.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
2.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
2.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
2.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
2.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
3.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
3.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน
3.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
3.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
4.1 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
4.2 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
4.3 อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4.4 อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อเชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
5.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
5.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 6 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
6.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
6.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 7 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
7.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน
7.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานที่ 8 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	
8.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	สนับสนุน
8.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50	ไม่สนับสนุน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด และเพื่อศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด ระหว่างปีพ.ศ. 2561-2565 รวมระยะเวลา 5 ปี สถิติที่นำมาใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient Analysis) เพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยเรื่องผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด โดยนำเสนอผล ออกเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 โดยมีตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรขั้นต้น และอัตรากำไรสุทธิ อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือ

หุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ตัวแปรตาม คือ ราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าทางการตลาด ประกอบด้วย อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี และอัตราเงินปันผล

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

จากการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย โดยได้สรุปสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา พบว่า จำนวนตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีจำนวน 10 ตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ -9.53 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 27.20 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 8.43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ได้ทำการศึกษา มีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดผลประโยชน์กับบริษัทได้ไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากค่าเฉลี่ยผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมค่อนข้างต่ำ

อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ -30.06 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 57.58 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 14.62 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษามีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอยู่ในระดับกลาง ๆ หรืออาจจะแสดงให้เห็นถึงกำไรที่มากขึ้น การเจริญเติบโตของกิจการที่มากขึ้น

อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ -212.19 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 17,301.20 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 97.84 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ได้ทำการศึกษา มีผลประกอบการที่ดี เนื่องจากมีอัตรากำไรสุทธิที่สูง อาจเนื่องจากการวางแผนการบริหารงานที่ดี หรือมีการควบคุมค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ

อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ -20.13 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 96.62 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 39.20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษา มีผลประกอบการในระดับกลาง อาจจะเป็นการจัดการต้นที่ยังไม่ดีพอ หรือยังไม่สามารถบริหารต้นทุนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.16 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 8.54 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 2.20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษา มีหนี้สินสูงกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น อาจเนื่องมาจากบริษัทส่วนมากใช้แหล่งเงินทุนจากภายนอก โดยการนำเงินกู้ยืมมาใช้เพื่อนำมาลงทุนในกิจการมากกว่าที่จะนำเงินลงทุนจากแหล่งเงินทุนภายในมาใช้ในการลงทุน

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.13 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.90 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.59 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษามี

สภาพคล่องที่ดี สังเกตได้จากอัตราส่วนหนี้สินมีสัดส่วนน้อยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับสินทรัพย์ของบริษัท

ราคาหลักทรัพย์ (Stock Prices) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 1.41 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 830.00 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 75.43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษามีความคาดหวังจากนักลงทุนว่าบริษัทจะมีกำไรในอนาคต จึงเป็นที่สนใจของนักลงทุน ส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์มีอัตราสูงขึ้น

อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 2.62 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 1,288.68 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 33.44 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษามีความคาดหวังจากนักลงทุนในอัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้นอยู่ในระดับสูงที่คาดว่าบริษัทจะสามารถเติบโตและทำกำไรได้มากขึ้นในอนาคต

อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.46 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 22.42 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 4.26 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษาในมุมมองของนักลงทุนในตลาดมองว่าบริษัทมีโอกาสเติบโตสูงในอนาคต

อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) มีค่าต่ำสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 0.31 มีค่าสูงสุดอยู่ที่อัตราร้อยละ 10.55 มีค่าเฉลี่ยของข้อมูลอยู่ที่อัตราร้อยละ 2.71 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่ทำการศึกษาหากดูในด้านเงินปันผลที่ได้รับเทียบกับราคาหุ้นนั้นค่อนข้างอยู่ในอัตราที่ต่ำ กล่าวคือราคาของหุ้นที่สูงอาจจะไม่ได้หมายความว่าบริษัทจะมีการจ่ายปันผลที่สูง เช่นกันหุ้นที่มีราคาต่ำอาจจะไม่ได้ให้เงินปันผลต่ำเช่นกัน

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม โดยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ดังต่อไปนี้

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ 0.831 -0.456 -0.503 ตามลำดับ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.01 ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% และมีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับอัตรากำไรสุทธิ (NPM) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ 0.162 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05 ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ -0.147 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05 ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% อัตรากำไรสุทธิ (NPM) มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สหสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ -0.162 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05 ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สหสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ 0.439 0.243 ตามลำดับ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.01 ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สหสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ 0.818 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยมีระดับความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.01 ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

จากการทดสอบเงื่อนไขและความเหมาะสมของตัวแบบสมการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 คู่ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เกิดปัญหา Multicollinearity หรือ เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยตัวเอง เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงอยู่ที่ 0.831 และ 0.817 ตามลำดับ จึงได้มีการทดสอบเส้นตรงร่วมอย่างมาก โดยการพิจารณาค่า Tolerance ,ค่า Variance Inflation Factor (VIF) และค่า Durbin-Watson เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับการนำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า มีค่า Tolerance ต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ในช่วง $0.292 - 0.958$ ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่า 0.1 และมีค่า Variance Inflation Factor (VIF) ต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ในช่วง $1.043 - 3.426$ ซึ่งเป็นค่าที่น้อยกว่า 10 ส่งผลให้ไม่เกิด Multicollinearity หรือไม่เกิดความสัมพันธ์กันเองในระดับสูงของตัวแปรอิสระ นอกจากนี้ยังพบว่า ค่า Durbin-Watson มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดอยู่ที่ $1.626 - 2.074$ อยู่ในช่วงระหว่าง $1.50 - 2.50$ ทำให้ไม่มีอัตตะสัมพันธ์ในข้อมูล (Autocorrelation) ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดไปใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณได้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 พบว่า

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่ประกอบด้วย 4 อัตราส่วน ซึ่งได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทกลุ่ม SET50 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ว่า กลุ่มบริษัท SET50 นั้นเป็นการรวมบริษัทจากหลาย

หลายกลุ่มอุตสาหกรรม จึงอาจส่งผลกระทบต่อผลของการวิจัยที่ความแตกต่างของทั้งขนาดธุรกิจ ประเภทของอุตสาหกรรม ภาวะเศรษฐกิจ เหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ และปัจจัยอื่นๆ ประกอบกับงบการเงิน เป็นเพียงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางการเงินของแต่ละช่วงเวลาเท่านั้น

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่ประกอบด้วย 4 อัตราส่วน ซึ่งได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มบริษัท SET50 มีความแตกต่างของประเภทธุรกิจและมีปัจจัยด้านการลงทุนแตกต่างกัน อาจเป็นผลให้ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มนี้ไม่สามารถสะท้อนถึงมูลค่าทางการตลาดวัดด้วยราคาต่อกำไรต่อหุ้น

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีความสัมพันธ์ในการบริหารสินทรัพย์ทำให้เกิดความสามารถในการทำกำไรที่สะท้อนถึงมูลค่าทางการตลาด ด้านราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี เนื่องจากหากบริษัทสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีโดยก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริษัทได้ ส่วนอัตรากำไรสุทธิ (NPM) และ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อมูลค่าทางการตลาดวัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 พบว่า

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรจำนวน 3 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบต่อ

เชิงบวกต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจาก อัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการที่บริษัทสามารถบริหารต้นทุนได้ดีจนก่อให้เกิดผลกำไร และเมื่อมีความสามารถในการทำกำไรสูงก็อาจมีแนวโน้มในการจ่ายเงินปันผลสูง หรือในขณะเดียวกันในบางบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงก็อาจมีการจ่ายเงินปันผลต่ำเพื่อนำผลกำไรที่ได้มานั้นไปลงทุนเพื่อขยายการเติบโตของกิจการในอนาคต

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีเพียงอัตราส่วนเดียวที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เนื่องจากอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ถือเป็นอัตราส่วนที่บ่งชี้ถึงเงินลงทุนทั้งหมดของบริษัทที่ได้มีการจัดหาจากหนี้สินเป็นสัดส่วนเท่าใดของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่นักลงทุนใช้ประกอบการพิจารณาในการกำหนดการซื้อขายหลักทรัพย์ ในขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 พบว่า

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินทั้ง 2 อัตราส่วน คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) โดยมีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีเพียงอัตราส่วนเดียวที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ในทางกลับกันอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด วัดค่าจากอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษิตตามสมมติฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 พบว่า อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ (Prices) โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนจิรา จันทร์ทอง และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น (2565) รัชมี ศรีลาวงศ์ (2561) กัญญารัตน์ กิตติสุนธิรัชช์ (2562) ศรีสุดา นามรักษา (2561) และ ภาวิณี เดชศิริ และ ณกมล จันทร์สม (2564) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ พบว่า อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งโดยทั่วไปอัตราส่วนที่นักลงทุนมักให้ความสำคัญในการวิเคราะห์มากกว่าอัตราส่วนอื่น ๆ คืออัตราส่วนด้านความสามารถในการทำกำไร เนื่องจากผลตอบแทนที่นักลงทุนได้มา ต้องมาจากกำไรของบริษัท และอัตราส่วนในด้านนี้ควรจะมีสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินดา น้อยชนะ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากเป็นอัตราส่วนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลตอบแทนแก่บริษัทและผู้ถือหุ้น ซึ่งนักลงทุนสามารถนำอัตราส่วนนี้ไปใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนได้

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 พบว่า ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี

(PBV) เนื่องจากอัตราส่วนผลตอบแทนสินทรัพย์เป็นอัตราส่วนที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึง ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมทั้งกิจการมีอยู่ว่า กิจการสามารถบริหารสินทรัพย์โดยก่อให้เกิดผลตอบแทนในรูปแบบของกำไรให้กับธุรกิจ ได้เพียงใด และอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น ก็เป็นอัตราส่วนที่สำคัญในการสะท้อนถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นจากผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งผู้ถือหุ้นนั้นถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียและมีความสำคัญต่อกิจการอย่างมาก เพราะการระดมทุนที่กิจการได้รับนั้นส่วนหนึ่งมาจากนักลงทุนที่สนใจลงทุนในกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ภูมิดิษฐ์ (2564) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของอัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากอัตรากำไรสุทธิบ่งบอกถึงความสามารถในการบริหาร การสร้างรายได้ การควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายเพื่อให้เกิดกำไรสูงสุด ทำให้มูลค่าของหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาดา จวงสังข์ (2563) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับคุณภาพกำไรของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ความสามารถในการทำกำไร ส่วนของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไร ที่วัดค่าด้วยราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีเพียงอัตราส่วนเดียว แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุธ สร้อยทอง (2562) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมินมูลค่าหุ้นด้านราคาต่อมูลค่าทางบัญชี และผลวิจัยยังพบว่า อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) มีผลกระทบเชิงลบกับอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ร้อยตรี อธิพงษ์ วรรณิกา (2562), อภิญญาภาศ ชมภู (2563) และ สิริสุตา เนียมมาก (2556) ที่พบว่าอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) กล่าวคือ อัตราส่วนกำไรขั้นต้นมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็จะส่งผลให้เงินปันผลมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทางตรงกันข้าม ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจ่ายเงินปันผล แต่ละกลุ่มธุรกิจต่างมีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจ่ายเงินปันผลที่แตกต่างกัน

2) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 50

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบเชิงลบต่อราคาหลักทรัพย์ (Prices) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี เดชศิริ และ ณภมล จันทรมสม (2564) และ ศิวัช จันทโรชิต (2559) ที่พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในทิศทางตรงกันข้าม และสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตของ ธาราวัน เพชรเจริญ (2554) ที่ศึกษาเรื่อง

อัตราส่วนความเสี่ยงของหนี้สินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ กล่าวคือ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม ถือเป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงเงินลงทุนทั้งหมดของกิจการจัดทำมาโดยการก่อหนี้ เมื่อบริษัทได้มีการประกาศข้อมูล นักลงทุนจะนำข้อมูลดังกล่าวไปประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ในขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี เดชศิริ และ ฌกมล จันทร์สม (2564) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา บริษัทในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมหมวดธุรกิจบรรจุภัณฑ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ กังสตาล วงษ์สกุล (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางตรงข้ามกับราคาของหลักทรัพย์ เมื่อบริษัทมีภาระหนี้สินจำนวนมากเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น จะทำให้ราคาหลักทรัพย์นั้นต่ำลงไปด้วย เนื่องจากมีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่มีผลกระทบต่อมูลค่าทางการตลาด ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศมัย กฤตผล (2562) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานกับมูลค่าทางการตลาด พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าทางการตลาด และผลการวิจัยยังพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีผลกระทบต่ออัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) สอดคล้องกับงานวิจัย อภิญา มาศ ชมภู (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการบริหารหนี้สินกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (กลุ่ม SET100) พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับอัตราเงินปันผลตอบแทน อาจเนื่องมาจากกิจการมีการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอกมากกว่าแหล่งเงินทุนภายในของกิจการ เพื่อนำไปใช้จ่ายเรื่องที่เป็นจำเป็นของกิจการ นำไปลงทุนเพิ่มเติม หรือขยายกิจการ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงขึ้น ส่งผลให้กิจการมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลที่มากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา อภิชัยมงคล (2565) ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างเงินปันผล กับอัตราส่วนความสามารถในการก่อหนี้ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต อาจเป็นเพราะธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิตมีลักษณะโครงสร้างเงินทุนที่มีความแตกต่างจากธุรกิจประเภทอื่น ในขณะที่อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) ไม่มีผลกระทบต่ออัตราเงินปันผลตอบแทน (DY) โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ภูมิติษฐ์ (2564) และ ญัฐวดี โทธิพฤกษ์ (2563) พบว่า และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. งานวิจัยฉบับนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงิน และอัตราส่วนทางการเงิน จากฐานข้อมูลระบบ SETSMART เท่านั้น ซึ่งหากบางอัตราส่วนทางการเงินมีข้อมูลไม่ครบถ้วน จะทำการตัดข้อมูลออกจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ ทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยอาจทำให้ การวิเคราะห์ที่ไม่น่าเชื่อถือ

2. อัตราส่วนทางการเงินเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักลงทุนสามารถวิเคราะห์ถึงความสามารถและศักยภาพในการดำเนินงานของแต่ละบริษัท โดยนักลงทุนจำเป็นที่จะต้องพิจารณา ถึงปัจจัยในการลงทุนด้านอื่น ๆ ทั้งปัจจัยภายในหรือภายนอกประเทศประกอบกันหลาย ๆ ด้าน อาทิ สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และแนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคต ด้านการเมืองและนโยบายการบริหาร ของรัฐบาล เป็นต้น รวมทั้งควรพิจารณาวิเคราะห์งบการเงินและหมายเหตุประกอบในแต่ละบริษัท เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาโดยมีขอบเขตของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จากปี พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2565 เท่านั้น ซึ่งอาจจะยังไม่สามารถใช้อ้างอิงในช่วงเวลาอื่นได้ เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลา อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของนโยบายทางการบัญชี ข้อกำหนดของกฎหมาย รวมถึงปัจจัยภายนอก อื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการประกอบธุรกิจที่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษา

1. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบการวิเคราะห์งบการเงินของนักลงทุน โดยอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรช่วยให้นักลงทุนสามารถพิจารณาความสามารถในการสร้างกำไรรวมถึงพิจารณาผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ส่วนในด้านของธุรกิจจะช่วยผู้บริหารในการวางแผนธุรกิจ เพื่อที่จะสามารถสร้างความเชื่อมั่น และตอบสนองความคาดหวังของนักลงทุนได้ จากผลการศึกษาพบว่า ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี เนื่องจากอัตราส่วนข้างต้นบ่งบอกถึงความสามารถในการบริหาร การสร้างรายได้ การจัดการสินทรัพย์และทุนเพื่อก่อให้เกิดกำไรสูงสุด ทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น

2. อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน นักลงทุนสามารถพิจารณาความเสี่ยงทางการเงินของธุรกิจได้ ซึ่งจะแสดงถึงธุรกิจว่าใช้เงินทุนจากการก่อหนี้ในสัดส่วนเท่าใด ความสามารถในการลงทุน และความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ ผลการวิจัย พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) มีผลกระทบเชิงลบต่อราคาหลักทรัพย์ (Prices) เนื่องจากเป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงเงินลงทุนทั้งหมดของ

กิจการที่จัดหามาโดยการก่อหนี้ เมื่อนักลงทุนได้ทราบข้อมูลดังกล่าวจะนำไปประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ และนอกเหนือจากการวิเคราะห์อัตราส่วน นักลงทุนควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอก เพื่อประกอบการตัดสินใจในการประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุนหรือพิจารณาในด้านอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารสามารถเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของข้อมูลทางการเงินบัญชี อีกทั้งนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการบริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน รวมถึงโครงสร้างทางการเงินของบริษัท เพื่อกำหนดกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารกิจการได้อย่างเหมาะสม

3. การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึง พ.ศ. 2565 ซึ่งครอบคลุมช่วงเวลาที่เกิดสถานการณ์โควิด 19 และได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้ผลการดำเนินงานของแต่ละบริษัทไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลดำเนินการในสภาวะการณ์ปกติ ส่งผลให้อัตราโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรอาจไม่สัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาดเท่าที่ควร ดังนั้น ไม่จึงยังควรละเลยตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่ในผลการวิจัยนี้ไม่มีผลกระทบกับราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด เนื่องจากตัวแปรอื่นๆ อาจสนับสนุนสมมติฐานของงานวิจัยอื่น เนื่องจากระยะเวลา สภาพเศรษฐกิจในสถานการณ์ปกติ เปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (DA) อัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) และอัตราส่วนที่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (DY) ได้แก่ อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) ซึ่งนักลงทุนสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกลงทุนได้อย่างเหมาะสม

2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของอีกหลายปัจจัยที่นักลงทุนจะใช้พิจารณาในการเลือกลงทุนในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ลงทุนต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอัตราส่วนทางการเงิน เช่น การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัท เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาโดยใช้ตัวแปรอิสระเป็นอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ในบางอัตราส่วนไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาโดยการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระหากเห็นว่าไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์และมูลค่าทางการตลาด เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แตกต่าง

2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มกิจการหรือกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบกันในกลุ่มธุรกิจนั้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ พงศชัยประสิทธิ์. (2557). การวิเคราะห์งบการเงินของบริษัทจัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยเปรียบเทียบกับธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกริก.
- กังสดาล วงษ์สกุล. (2562). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กัญญารัตน์ กิตติสนธิรักษ์. (2562). อัตราส่วนทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของกิจการตามราคาตลาดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100. (สารนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ขวัญภา เต็กศิริ. (2561). อิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษา กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ. วารสารชุมชนวิจัย, 12(2), 71-84
- เจนจิรา จันทร์ทอง และ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินนโยบายการจ่ายเงินปันผลกับราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 5(3), 372-383.
- เฉลิมขวัญ คุรุฑบุญยงค์. (2554). การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชญาดา จวงสังข์. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับคุณภาพกำไรของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชนินทร์ พิทยาวิธ . (2547). การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- ชิตชนก ภูมิดิษฐ์. (2564). ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน และความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่าหลักทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ฐิภัตรา ดิตยานันทกุล. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ณัฐวดี โปธิพฤกษ์. (2563). อิทธิพลของโครงสร้างผู้ถือหุ้นและโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรและผลตอบแทนหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนกลุ่ม SET100 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2566, จากเว็บไซต์ : https://portal.set.or.th/education/th/begin/stock_content04.pdf
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2565). ภาพรวมองค์กรความเป็นมาและบทบาท. ค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.set.or.th/th/about/overview/journey>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2565). ภาพรวมองค์กรที่มีความเป็นมาและบทบาท. ค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.set.or.th/th/about/overview/journey>
- ธาราวัน เพชรเจริญ. (2554). อัตราส่วนความเสี่ยงของหนี้สินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยศรีปทุม, คณะบัญชี.
- ธีรพงษ์ กรรณิกา. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นและอัตราเงินปันผล ตอบแทนของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นริศรา ภาควิธี และ สุธนา นาคฉาย. (2561). บทบาทของข้อมูลทฤษฎีภูมิมีผลต่องานวิจัยธุรกิจอย่างไร. วารสารการจัดการสมัยใหม่, 16(1), 1-14. (บทสรุปผู้บริหารรายงานสถานการณ์วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2564)
- ปทุมวดี พรอิสสระเสรี. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีกับหลักทรัพย์ ของกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานในประเทศไทย. (ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประวัฒน์ เบญญาศรีสวัสดิ์. (2554). ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลบัญชี เรื่องความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevancy). วารสารนักบริหาร, 31(2), 10-14.
- ประสิทธิ์ชัย ดอกไม้หอม. (2563). ผลกระทบของกระแสเงินสดต่อความสามารถในการทำกำไรและการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ. ค้นคว้าอิสระ บัญชีมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พรภักดิ์ จันทรักษา. (2552). ข้อมูลทางการบัญชี. สืบค้นเมื่อ 5 มีนาคม 2566, จากเว็บไซต์: <https://sites.google.com/site/phacharaphattarvel/02-khxmud-thangkar-baychi>
- พิศมัย กฤตผล. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดำเนินงานกับมูลค่าทางการตลาดของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET). วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 7(3), 196-205

- ภัทราวดี สิงห์สุพรรณ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงด้านโครงสร้างทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET100. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภาวิณี เดชศิริ และ ณกมล จันทร์สม. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา บริษัทในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมหมวดธุรกิจบรรจุภัณฑ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, ฉบับพิเศษ ครอบคลุม 15 ปี, 372-384.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2550). การบริหารการเปลี่ยนแปลง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). (เอกสารการสอนชุด วิชา). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน. (2550). บัญชีเพื่อการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- รัศมี ศรีลาวงค์. (2561). การศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- รุ่งรัศมี ดีปราศัย. (2566). ความสามารถในการทাকাไรที่ส่งผลต่อมูลค่าหลักทรัพย์ในตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มหุ้นยั่งยืน. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 19(3), 125-132.
- ลินดา น้อยชนะ. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศราวุธ สร้อยทอง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างผลดำเนินงานกับการประเมินมูลค่าหุ้นของบริษัทกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศรีสุดา นามรักษา. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิวัช จันทร์โชติ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สยามพร จิตตั้งสมบูรณ์, วรรณรพี บานชื่นวิจิตร. (2557) ความมีประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา: ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงและผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยตามลำดับ

- สำนักงบประมาณของรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). การศึกษาวิเคราะห์งบประมาณขององค์กรมหาชน. ค้นเมื่อ 13 มกราคม 2566, จาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parbudget/ewt_dl_link.php?nid=513
- สิริสุดา เนียมมาก. (2556). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเงินปันผลกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุกฤตา โพธิ์ประสาท. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพัตรา อภิชัยมงคล. (2565). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเงินปันผล กับอัตราส่วนความสามารถในการก่อหนี้ และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 12(1), 34-43.
- สุภาวรรณ สุจารี. (2565). อัตราส่วนสภาพคล่องและอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร ที่มีอิทธิพล ต่ออัตราส่วนมูลค่าตลาดของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมของ กิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(4), 1285-1300
- สุภาวลัย วงศ์ใหญ่, เนตรดาว ชัยเขต และดวงกมล นีรพัฒน์กุล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าบริษัทกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย. KKBS Journal of Business Administration and Accountancy, 1(3), 1-17.
- อภิญญา มาศ ชมภู. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและความสามารถในการบริหารหนี้สินกับการจ่ายเงินปันผลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (กลุ่ม SET100). (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อัญญา ชันธวิทย์. (2546). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทมีเดีย.

BIBLIOGRAPHY

- Abor, J. (2007). “*Debt policy and performance of SMEs evidence from Ghana and South Africa firms*”, *Journal of Risk Finance*, Vol. 8 No. 4, pp. 364-79
- Deesomsak, R., Paudyal, K. & Pescetto, G. (2004). The determinants of capital structure: evidence from the Asia pacific region. *Journal of Multinational Financial Management*, 14(4-5), 387-405.
- Dwi Martani, Mulyono. (2009). The effect of financial ratios, firm size, and cash flow from operating activities in the interim report to the stock return. *Chinese Business Review*, Vol.8(6), University of Indonesia,1-12.
- Field, A. (2000). **Discovering statistic using SPSS for windows**. London: Sage.
- Holthausen, R. W., & Watts, R. L. (2001). The relevance of the value-relevance literature for financial accounting standard setting. *Journal of accounting and economics*, 31(1-3), 3-75.
- Karğın, S. (2013). The impact of IFRS on the value relevance of accounting information: Evidence from Turkish firms. *International Journal of Economics and Finance*, 5(4), 71-80.
- Milosevic A. (2017). “Impact of company performances on the stock price: An empirical analysis on select companies in Serbia”. January 2017 *Ekonomika Poljoprivrede* EP2017 (64)2 ,561-570
- Modigliani, F. & Miller, H. M. (1958). The cost of capital, corporation finance, and the theory of investment. *American Economic Review*, 48, 261-297.
- Modigliani, F. & Miller, H. M. (1963). Income taxes and the cost of capital: A correction. *The American Economic Review*, 53(3), 433-443.
- Mr.LikeStock. (2561). อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios). สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2566, จากเว็บไซต์ : <https://www.mrlikestock.com/2018/อัตราส่วนทางการเงิน/>

Rajan, R. and L. Zingales (1995). What do We Know about Capital Structure? Some Evidence from International Data. *Journal of Finance*, 50, 1421-1460.

Rosikah. (2016). "Effects of Return on Asset, Return on Equity, Earning Per Share on Corporate Value" *The International Journal of Engineering and Science (IJES)*, Volume.7 (Issue 3.1) PP 06-14 (2018) ISSN (e): 2319-1813 ISSN (p): 23-19 -1805

Shabri Imansyah และ Matrodji H. Mustafa. (2021). The analysis of financial ratios effect on the stock price of consumer goods sector companies listed in Kompas100 index. *Dinasti International Journal of Digital Business Management*, 2(2), 371-384.

ภาคผนวก ก

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ทำการศึกษา

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ทำการศึกษา

ลำดับที่	หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท
1	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
2	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
3	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
4	BBL	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
5	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)
6	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
7	BGRIM	บริษัท บี.กริม เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)
8	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
9	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
10	CBG	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
11	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)
12	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)
13	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
14	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
15	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
16	DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
17	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)
18	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
19	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)
20	GPSC	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)
21	GULF	บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
22	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
23	INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ทำการศึกษา (ต่อ)

ลำดับที่	หลักทรัพย์	ชื่อบริษัท
24	IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)
25	JMART	บริษัท เจมาร์ท กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
26	JMT	บริษัท เจ เอ็ม ที เน็ทเวอร์ค เซอร์วิสเซส จำกัด (มหาชน)
27	KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
28	KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
29	KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
30	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
31	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
32	MTC	บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)
33	OSP	บริษัท โอสภสภ จำกัด (มหาชน)
34	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
35	PTTEP	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
36	PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
37	RATCH	บริษัท ราช กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
38	SAWAD	บริษัท ศรีสวัสดิ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
39	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
40	TISCO	บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
41	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)
42	TTB	ธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน)
43	TU	บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววริยา สุวภิญโญภาส
วัน เดือน ปีเกิด	01 มีนาคม 2541
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2563 บัณฑิต (บช.บ.) มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดินปฏิบัติการ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	610/48-56 ซอยพญานาค แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400